

PŘÍLOHA PII: TRANSKRIPCE ROZHovorŮ S PEDAGOGY VOLNÉHO ČASU ZE SVČ TYMY VŠETULY

Pedagog volného času č. 1 (žena)

T: Co Vás vedlo k tomu, že jste se stala pedagogem volného času?

2 PVČ1: Takže pedagogem volného času mě napadlo být už jako mladá. Dá se říct, že jsem se
4 moc nerozhodovala, protože jsem vždycky byla taková volnočasová. Jezdila jsem po
6 táborech. Už někdy ve třinácti jsem tam dělala i programovou vedoucí. Trávila jsem, říkám,
8 léto kromě klasického moře, hor, tak většinou nějakými takovými aktivitami. No a další
záležitost byl můj zdravotní stav, kdy z hlediska mých zdravotních problémů si musím hledat
práci, která je zaměřená spíš odpoledne a večer. Takže pedagogika ano, a tady tohlencto mě
nasměrovalo, že určitě ta volnočasová.

T: Popište náplň Vaší práce ve středisku TYMY.

10 PVČ1: Zájmová činnost pravidelná. To jsou vlastně kroužky, které fungují zhruba od půlky
12 září do půlky června, děti je mají 1x týdně nebo 1x za 14 dní, a přijdou do nich. Většinou
14 trvají hodinku, hodinku a půl, a jsou na ně nahlášeni. Vlastně další rok se můžou zase přihlásit
16 nebo nemusí nebo můžou si zvolit nějaký jiný, takže je tady ta pravidelná činnost. Já teda
18 osobně, konkrétně, mám nejvíce keramických kroužků, kroužků – hry na kytary a stolního
20 tenisu. Pracuju jako trenér jednak v kroužku pro TYMY a jednak i mimo TYMY. Jsem
22 vlastně trenérka stolního tenisu. Takže i tak se mi to někdy kryje. Další část jsou příležitostné
24 velké akce. Ty většinou každý pedagog, který je u nás děle, tak mívá ty větší. Pedagogové,
kteří začínají, tak začínají u těch menších. My, co už jsme tady inventář, zhruba jednou
měsíčně máme nějakou akci pro více lidí, třeba nějaké stovky a tak... A nějaké k tomu ještě
ty menší. Když máme nějakou tu velikou, ty menší jsou nám odpuštěny. A v létě máme
tábory, pobytové, příměstské a taky nějaké to volno. Ještě jsem zapoměla, že ještě teda
míváme i činnost mimo. Tak třeba já mám na starosti výpaly v keramických pecích, statistiky
TYMY, administrativu a i tady ty pedagogické služby, takže to jsou takový doplňkové služby
ještě.

T: Co všechno Vás evokuje, když se řekne volný čas dětí a mládeže?

26 PVČ1: Volný čas dětí a mládeže mě konkrétně evokuje moje zaměstnání. Takže, když se
28 řekne... **když slyším to volnočasové, tak mě okamžitě naskočí samozřejmě moje práce.** Já
vím, že měla bych si představit i něco jiného, ale co mi první naskočí, tak je určitě tady tohle.

T: Co podle Vás dětem a mládeži ve volném čase nejvíce prospívá a proč?

30 PVČ1: Nejvíce prospívá jakýkoli zájem, který je takový pozitivní a může to být hudba, může
32 to být umění, může to být sport, může to být, já nevím, dramatika. Já osobně... V dnešní době
34 bych asi volila ty sporty, protože to podle... jak podle odborných výzkumů, tak prostě laickým
36 pohledem, těm dětem nejvíc chybí. Ale nezastávám to, že každé dítě musí mít rádo sport a
musí být sportovec. Prostě jsou děti, které budou dobré v jiných oborech a tam bych to asi
jako tolik nevnucovala. Ale když to jde, tak bych se přimlouvala i za ty sporty, ať tam jako
někde jsou protlačeny.

T: Co podle Vás dětem a mládeži ve volném čase naopak škodí a proč?

38 PVČ1: Škodí? Jak bych to tak řekla... Extrémy. Buď že nemají žádný volný čas anebo že ho
40 mají příliš mnoho. Takové ty sedící u počítačů, nic jiného nedělající, hrající hry na mobilu, to
42 je jeden extrém, a druhý extrém, takové ty děti těch ambiciózních rodičů, kteří jim vyplní celý
rozvrh kroužkama, kroužkama, kroužkama, aniž by ty děti samy chtěly jo. Jako **ne vždy je to
44 proti vůli dětí.** Někdy to je opravdu... Já sama třeba jsem takové dítě doma měla, mám,
kterému když se vyskytla volná chvílka, tak si našel nějaký další zájem a nahlásil se tam jo.
Když jsem chtěla udělat to, aby mělo to odpoledne volné, tak jsem... tak to prostě nešlo. Tak
tam ano. **Pokud už to dítě o to opravdu stojí,** tak jo, ale když je to jako běžný dítě, kterému

46 by stačily ty dva tři kroužky a rodiče mu zaplácaj z hudebky do plavání a z plavání na
48 dramatiky a potom střílet, tak je to...Myslím si, taky to není dobře. Je to stejně špatně, jak
když někdo teda nemá zájem žádné. Takže řekla bych, že škodí ty extrémny.

T: A v čem spočívá Vaše motivace takových dětí, které mají těch kroužků hodně, aby je to nepřestalo bavit?

PVČ1: Jako motivace těch přetížených dětí?

T: Dejme tomu, těch přetížených dětí.

PVČ1: **No motivace těch přetížených dětí...**To já nevím, jestli ty přetížené děti mám zájem nějak...spíš tam bych volila rozhovor s rodiči a trošku ty děti, než motivovala, tak spíš pozorovala, který z těch zájmů je opravdu baví, a směřovala bych rodiče, ať ho tlačí tam. Třeba dobře ať má víc těch kroužků, ale...nebo víc, ale v tom oboru, který je zajímavý, Takže víc než motivovala...ty kroužky, kterého ho nebaví, tak bych spíš jako podporovala ty, které ho baví, a když už má mít to odpoledne celé zaplácané, tak tím o co doopravdy stojí.

T: Jaký je Váš názor na volný čas dětí a mládeže z hlediska jeho užitečnosti a potřeby?

PVČ1: Tak volný čas potřebuje...To je taková zvláštní otázka...**Volný čas** prostě každý potřebuje. **Potřebují ho i dospělí, nejenom děti**, a asi bych se opakovala o dvě tři otázky dopředu, že ten volný čas by se měl skládat z času opravdu volného, kdy si člověk může dělat, co chce, eventuálně třeba i lehnout, nedělat nic a z toho volného času, který je nějak organizovaný. A obojí tento volný čas člověk potřebuje, aby mohl fungovat. Potom u těch dětí...U dospělých jsou zas samozřejmě ti workoholici, kteří ten volný čas nemají a dělají, dělají, dělají...U dětí je tato doba ti přeplnění kroužkami anebo přeplnění zase školou, že nedělají nic jiného, než chodí do školy a potom se učí do školy. Takže tam volný čas opravdu potřeba je.

T: A jak je to, dle Vašeho názoru, konkrétně u volného času mládeže? Jak Vy pracujete s mládeží, jelikož z obecného hlediska je známo, že jakmile má člověk kolem toho třináctého, čtrnáctého roku, už se nerad zapojuje do nějakých organizovaných činností či do činností řízených. Jak Vy tady pracujete s těmi, kdo o to zájem mají?

PVČ1: **No mládež je všeobecně problém**, protože puberta je období, kdy se děti vzpírají autoritám a jakákoli řízená činnost je pro ně blbá, všichni jsou blbí anebo...Ovšem není takové každé dítě, ale já musím říct sama za sebe, že speciálně **s touto skupinou, nevím proč, si malinko rozumím**, ale někdy se člověk prostě musí přizpůsobit, ne úplně samozřejmě, ale té jejich rovině. U nich to nejde už z pohledu toho rozkazu, příkazu, ale spíš z pohledu toho kamaráda, přítele, ale nenechat si je přerůst přes hlavu zase, **ano, ale po určité hranice**. A kolikrát je lepší i třeba zařvat jo na některé ty...**na některé ty bujnější**, že vezmou spíš, když se na ně zařve, než když se bude rozumně argumentovat. Je to sice možná nepedagogické, to, co říkám, ale **někdy to pomáhá**, když mají takovou tu přirozenou autoritu ti vedoucí tady u nich a **musíte hledat jejich cesty**, musíte vědět, co je baví, na co se dívají, co poslouchají, musíte trošku vědět, o co kráčí, jak ho tráví, ten volný čas, když nejsou zrovna s váma a tudy hledat cestičky. Nějak **začít rozhovory tím, co je zajímavý a pomalu je přetlačit do toho, co zajímavý vás a kam je chcete dostat**.

T: Zamyslete se nad všemi faktory, které mohou ovlivňovat výchovu dětí a mládeže a pokuste se vysvětlit, v čem je volný čas, jako jeden z faktorů, jedinečný oproti ostatním faktorům.

PVČ1: No všechny faktory, nevím, jestli bychom měly čas na to je tady vyjmenovat, ale řeknu takové tři - **rodina, škola, volný čas**. Čímž jedinečnost volného času vidím v tom, že **tam si děti můžou volit** jo, že rodinu si prakticky nevyberou. Tam se narodí. Buď ta rodina funguje, nebo nefunguje, a to dítě aspoň v tom raném věku do těch patnácti let s tím většinou vůbec nic neudělá, pak už nějaké ty možnosti má, ale taky omezené, a i v té dospělosti ta

původní rodina v něm teda zůstane jo. Takže tady moc na výběr nemá. Co se týká školy, tak
96 tam prostě musí a ty předměty, které se tam učí, taky musí. Takže ten volný čas, ať už se
98 jedná o volný čas kroužků nebo volný čas s kamarády nebo podobné věci, tak je jiný v tom,
že opravdu to dítě si ho může vybrat, že to je jediná...jediný faktor ovlivňující, který si může
100 „samo“ volit, **samozřejmě v rámci nějakých těch pravidel, možností, rodinných a tak, společenských.**

T: Pokuste se vysvětlit, v čem se liší organizovaný volný čas dětí a mládeže od organizovaného volného času dospělých. Dále uveďte, co je společné pro volný čas dětí a mládeže a volný čas dospělých.

PVČ1: Jejda, to je široká otázka. Tak volný čas mládeže a dětí by se měl především lišit
102 v činnostech jako přiměřených věku. Něco jiného by se mělo nabízet dospělým, něco jiného
104 dětem, takže ta samá, já nevím, zábava, ten samý sport, ta samá keramika musí být jinak ušitá
106 na děti mladšího školního věku, na mateřskou školku, jinak musí být u dospělých. Pokud to
108 nechápu tak, že dospělý se můžou bavit třeba někde vysedáváním u skleničky atd. a děti
nemůžou, tak to beru jako samozřejmost. Ale co se týká toho rozdílu, tak určitě jako
110 v přiměřenosti tomu věku, jestli je člověk dítě nebo dospělý. Volný čas má společné znaky,
hlavně ten, že si ho teda lidé volí. Takže u obou by měli ten volný čas...Jak jsem říkala u těch
112 dětí je to trošičku sporné, jestli si ho vždycky sami volí, ale měly by na tom mít velký podíl,
a ti dospělí jsou v tomto vlastně naprosto svobodní. Ale jinak obecně si myslím, že na tuto
114 otázku bych odpověděla ještě úplně jinak, že **ti rodiče, pokud si ty děti pořídí, tak by se měli snažit ten volný čas trávit s nima.** Ze aspoň ve věku, kdy ty děti jsou menší a kdy o to
116 ještě mají zájem, tak by měli trávit a měli by právě hledat to společné a měli by vymýšlet.
Neříkám, že by neměli mít taky rodiče svůj volný čas bez dětí, určitě měli. Měli by se snažit
118 nejenom strkat je do kroužků, k počítačům atd., ale **měli by se snažit ten volný čas jim vyplňovat. I oni.** Vzít je někam na výlet, tím myslím na dovolenou, za kulturou atd.

T: Co si myslíte, že je vyhledávanější dětmi a mládeží? Spíše organizovaný volný čas nebo volný čas, ve kterém se věnují spontánním činnostem, které jsou buď nabízeny, nebo si je sami volí?

PVČ1: Tady je jednoznačným rozhodujícím kritériem věk. Takže čím jsou ty děti starší, tak
124 tím víc chtějí toho svého volného volitelného neorganizovaného. **Takže měla by tedy ta organizovaná nabídka trošku ustupovat s věkem.** Jinak budete řídit volný čas dětí, těm
126 z mateřské školky, prakticky ho řídíte celý a jinak dítěti třeba v sedmé třídě, které už, dá se
říct, se organizuje samo, kam bude chodit, s kým bude chodit. Vy o tom samozřejmě musíte
128 vědět, ale ta organizovanost ustupuje teda s věkem.

T: Jaký je Váš přístup k dětem a mládeži ve Středisku?

PVČ1: **Přístup otevřený, přátelský.** Jsou pedagogové - děti, pedagogové - dospělí
130 a pedagogové - rodiče. Myslím si, že tady ve středisku máme zástupce všech. Pedagogové -
132 děti jsou...Nejsou to moje myšlenky. Existují o tom knížky. Byla jsem ohledně tady toho na
školení, takže jsou to moudra ukradená.

T: Budu velmi ráda, když mne tedy seznámíte s tím obecným a poté mi sdělíte, jak to uplatňujete v praxi.

PVČ1: Takže pedagog - dítě je takový ten pedagog, který se obleče do masky, a dá se říct,
136 vklouzne do role toho dítěte. Prostě křepčí, tančí, potřebuje červený nos, aby mohl hulákat,
138 zpívat, aby děti zaujal, tleskat atd. Pedagog - rodič potom potřebuje příkazy, zákazy,
stanovuje dětem diagnózy (smích).

T: To bude asi nepopulární pedagog?

PVČ1: Ne, nene. Nemyslím si, že nepopulární. Někdy je to úsměvné. I tady takové pedagogy
142 máme. **A pedagog - dospělý je takový ten pedagog, který s těma dětma hlavně povídá**
a přistupuje k nim tady z této stránky, rozhovorů, na té úrovni, sice autorita, ale jednat s nima

144 rovný s rovným, ne jako dospělý s dospělým. Dítě je dítě, dospělý je dospělý. Ale jako
146 s rovnocenným partnerem. A myslím si, že je potřeba třeba v takových střediscích všechny ty
148 typy těch pedagogů, protože ne každý...**Ne každé dítě reaguje na určitý typ.** Zase je to
150 věkem, který typ, které dítě nejvíc jako preferuje, ale neměl by asi žádný z těchto modelů
152 v tom středisku chybět. A myslím si, že zrovna u nás jsme takto nějak nakombinovaní. Trošku
průšvih je, když někdo toho pedagoga nutí do jiné role než je mu vlastní. Třeba když rodiče
150 nutí do toho, aby dělal pedagoga - dítě, nebo když po pedagogu - dítěti chce, aby šel s dítětem
řešit závažný problém, protože to dítě se mu nesvěří, ono vlastně uvidí kašpárka. **Každý
pedagog má tu svoji roli a neměla by se zaměřovat.**

154 **T: Tolik k obecným přístupům a ten Váš přístup je tedy jaký, z těchto tří hledisek. Jaký
Vy jste typ?**

156 PVČ1: **Já jsem typ pedagog - dospělý,** ne protože bych si to nějak načetla, na školení
vybrala, a myslela si, že je to nejvíc správný, ale **protože to tak ve mně přirozeně je,
protože to tak cítím a protože jsem to tak odjakživa dělala.** Je to asi v osobnosti, jak
158 každý...**Myslím si, že nejde naučit jiné role. Když je pedagog hraje, tak je nepřirozený.**
A děti to poznají. Tohle není jeho parketa. Já třeba osobně vím, že **když půjde dítě
160 a bude mít nějaký opravdu vážný problém, půjde za mnou a naopak za mnou nepůjde,**
když bude potřebovat poradit, jakou výzdobu si má dát na narozeninovou oslavu a jaký tam
162 má tančit taneček. Půjde zase za jiným kolegou.

T: Když jste se zde zmínila, že za Vámi půjde s nějakým závažným problémem...

164 PVČ1: Já jsem myslela... Prostě když si může vybrat, za kým a s jakým problémem půjde, tak
říkám, za mnou prostě půjdou děti, s tím, že je něco trápí a za některým z jiných kolegů
166 půjdou zase s tím, že mají něco radostného.

168 **T: A jak třeba řešíte takové ty chvíle, kdy děti něco trápí, mládež něco trápí, a potřebují
se někomu svěřit. Jak v takovém případě postupujete?**

170 PVČ1: **Tak určitě si je poslechnu.** A v první řadě posoudím, jestli řešit tento problém je
vůbec v mých silách, **abych se nepletla do něčeho, co mi nepřísluší nebo co přesahuje
moje kompetence, moje schopnosti atd.** Takže, pokud to zasahuje do této kategorie, tak se
172 snažím dítě spíš uklidnit a přátelsky ho navést za nějakým člověkem nebo odborníkem, který
opravdu tohle může řešit, nějaký lékař nebo...já nevím, právník nebo kdokoli, pokud jde
174 opravdu o něco...Pokud jde o věc, která je v mojí moci, tak podle situace se samozřejmě
snažím tomu dítěti pomoci. A zase poslechem, rozhovorem, popřípadě kontaktem s někým,
176 kdo je druhou stranou toho problému nebo zjištěním nějakých informací atd.

178 **T: Ještě bych se Vás v této souvislosti chtěla zeptat, jestli jste někdy zaznamenala
případ, že za Vámi přišlo dítě, které se Vám svěřilo, nebo Vy jste to na něm zpozorovala,
že jsou v rodině určité problémy.**

180 PVČ1: Jestli jsme někdy potkali takové dítě? My je potkáváme denně. Denně je potkáváme
a je jich hodně. Dá se říct, nevím, jestli to nadsadím, ale myslím si, že v každé třetí rodině,
182 druhé možná, buď chybí rodič, nebo je problém s financema, nebo jsou rodiče příliš
zaměstnaní nebo já si myslím, že potkat dítě s ideální rodiny je dneska...Tak podotýkám, já
184 sama jsem samoživitelka, bez alimentů, tak dovedu pochopit, že ty lidi si to ve většině
případů nevybrali dobrovolně, velkou část problémů si nevybrali dobrovolně. Ale jsou
186 i problémy, které můžou ovlivnit, které můžou zlepšit, ale nechťejí, ale tam **mluvit těm
rodičům do svědomí a něco chtít zlepšovat v jejich rodině, zase není to v naší
188 kompetenci.**

190 **T: A jak tedy působíte na ty děti prostřednictvím volnočasové výchovy, když víte, že
nějaký takový problém je?**

192 PVČ1: **Snažíme se jim spíš ukázat, že existuje i jiná cesta, jak si zařídit svůj život.** Že
tohle se stát může, ale že takto, pokud mají takovéto děsy, že tak nemusí žít celý život

194 a že existují jiné cesty, existuje jiná náplň života atd. Ještě bych doplnila, že absolutně
196 nadzvednout mě dokážou rodiče, kteří řeknou větu: *Prázdniny jsou dlouhé, já nevím co*
198 *s dětma*. Při dnešních možnostech, ve všech cenových relacích...Pokud rodiče nechodí do
práce, tak čas mají, pokud chodí do práce, tak něco vydělávají. Je takových možností, že
pokud tohle někdo v dnešní době řekne, tak to už opravdu o něčem svědčí a už si ty rodiče
zařadím.

200 **T: Pořádáte nějaké akce, na kterých šíříte osvětu vztahující se k volnému času
a volnočasové výchově?**

202 PVČ1: Takhle přímo školení nebo akce, které by chtěly v tomto rodiče vzdělávat,
nepořádáme. My prakticky pracujeme s tou naší nabídkou. My tady každý měsíc máme
204 Tymyjánek a tam máme spoustu akcí, kde si můžou vybrat, jak trávit svůj volný čas, můžou
ho tady klidně trávit každý den, jak v pravidelných kroužcích, tak na akcích, ale výchovně
působit, si myslím, že až tak nezacházíme.

206 **T: Jaké výchovné prostředky při výkonu profese uplatňujete a proč právě tyto?**

208 PVČ1: Myslím si, že jsem na to již odpověděla. Určitě ta kladná motivace, pochvala,
rozhovor a...Říkám, my tady ty děti máme v těch pravidelných kroužcích, tu hodinu jednou
210 týdně nebo jednou za 14 dní, takže **zas až tolik je vychovávat nemůžeme**, takže se
soustředíme při těchto kroužcích na to, že **pracujeme s tím, proč tam přišli**. V keramice je
212 učíme keramiku, v kytáře je učíme hrát na kytaru a v ping pongu je učíme hrát ping pong,
a nějaké velké prostory pro nějakou morální výchovu atd. už tam nejsou. Samozřejmě dbáme
na pravidla. **Větší výchovné působení pak míváme na těch táborech**, kdy ty děti jsou
214 s nama týden, takže tam už se můžeme zaměřit...Někdo na spolupráci mladších starších,
někdo právě na tu pubertu, někdo na ty kolektivní hry. Prostě to co je, **vnímáme ten kolektiv**,
216 **to, co je potřeba posílit, tak na to se třeba zaměříme trošičku víc**. Ale to se víceméně
vyklube vždy případ od případu, až na té akci samotné, kde to drhne. Pokaždé je to něco
218 jiného a **musíme na to vždycky reagovat**. Ale při té roční práci, opravdu tam...Já je můžu
vychovávat při tom sportu, pravidla atd., úcta k soupeři, ale že bych třeba z dítěte, které má
220 vážné výchovné problémy, udělala andílka, tak dobrá nejsem.

222 **T: A jak mapujete situaci dětí, které k vám přichází do střediska? Jaké informace si
o dítěti zjišťujete?**

224 PVČ1: Znovu podotýkám, my jsme určení k tomu, prvoplánovitě, abychom tady řešili tu
zájmovou činnost. Když k nám přijdou děti, tak přijdou s určitým záměrem, třeba naučit se
226 hrát na kytaru. Takže já se snažím s tím dítětem, ho učít hrát na kytaru. Teprve až vidím,
respektive bych viděla nějaký opravdu závažný problém nebo něco...tak bych zkoušela
mapovat, co se děje, proč se děje. Ale u většiny těch dětí...Oni tady fungují normálně, vidím
228 je hodinu týdně a dělají nějakou tu činnost, takže nejsem psycholog a nejsem tady od toho,
abych já jim dělala nějaké rodinné diagnózy, abych tady šťourala do jejich rodinných poměrů.
230 To až opravdu ten případ je nějak řvoucí, nebo když si vyloženě všimnu, že se něco děje nebo
pokud to dítě má zájem něco takového probírat, tak teprve do toho šťouráme. Ale říkám, není
232 to naše prvotní úloha. **Prvotní úloha je ty děti opravdu v tanečním kroužku vést k tanci**.
Paní kolegyně má kroužek hodinu týdně a má tam dvacet dětí a u toho hraje hudba, tak
234 neumím si představit, že by měla čas mapovat jejich rodiny. Ale pokud by tam zůstávala
nějaká holčička jako poslední a plakala, stávalo se to častěji, tak asi by se o to začala zajímat.
236 Takže řešíme vyloženě i takové ty případy, které nás osloví, které je vidět, ale jinak se
prvotně do rodinných poměrů nešťouráme. Jak bych řekla, dokud to není na pováženou, tak
238 nám do toho...To, co nám děti řeknou, to nám děti řeknou, a když to nevypadá nějak špatně
nebo nebezpečně...Od toho tady nejsme, abychom mapovali rodinu.

240 **T: Jak řešíte nespokojenost dětí a mládeže? Uveďte na konkrétních příkladech z Vaší
praxe.**

242 PVČ1: Nespokojenost... Tam příklad bych uvedla, u nás nespokojenost, s tím, že třeba dítě je
244 přihlášeno do kroužku... U nás ta nespokojenost, nejkonkrétnější příklad je, když dítě přijde
246 do kroužku a vidíme, že tam chodit nechce. To je pro nás, dá se říct, takový modelový příklad
248 nespokojenosti. **Tak určitě se ho zeptáme na nejjednodušší věc, proč tam nechce.** A podle
250 toho, co odpoví, většinou odpoví, že ono tam nechce, protože mu to vybrali rodiče a ho tady
252 tohle nebaví. Tak v tom případě ho zkusíme zaujmout, a když vidíme, že ho to opravdu
254 nebaví, tak rodičům nabízíme jiné varianty. **Máme tady spoustu kroužků, takže s nimi
256 proberem, co by to dítě mohlo bavit.** Když rodiče trvají na tom, že bude dělat zrovna toto,
a my víme, že ho to nebaví, tak se mu to aspoň snažíme tak co nejvíc ulehčit, zpříjemnit, aby
ten rok dochodilo. Doufáme, že příští rok už to rodiče pochopí, ale my s tím nic neuděláme.
Dítě má zaplacený kroužek, rodiče si to přejí, vy si s nima promluvíte, ale nepochodíte,
tak... No a buď je dítě nespokojené třeba že se neumí zařadit do kolektivu nebo že se stydí
nebo že, já nevím, ještě nikdy tady tohle nedělalo a bojí se, že se ztrapní atd. Tak samozřejmě
my postupujeme tak, že je zařadíme do kolektivu nebo se jim to nějak snažíme usnadnit, ale
to by se muselo zase na příkladech, úplně už konkrétních.

T: A mohla byste jeden takový příklad uvést?

258 PVČ1: Teď nevím, jestli vyberu dobrý příklad. Ale vzpomínám si na holčičku v loňském
260 roce, byl to kytarový kroužek. Ona přišla a na rovinu mi řekla: *Já tady nechci chodit. To chce
262 maminka. A já udělám všechno proto, abych tady nemusela chodit.* Já říkám ehm dobře. Měla
264 jsem tam tři děti, učila jsem je všechny stejně, a holčička prostě seděla a nic. **Říkala jsem jí,
266 Nechceš si vytáhnout kytaru a jít si to zkusit? Ne. Maminka chce, já tady chodit nechci, já
268 chci hrát na úplně jiný nástroj.** Zkoušela jsem promluvit s maminkou. Dozvěděla jsem se, že
270 jsem špatná já a holčička bude chodit dál. Tak prostě chodila. Někdy v pololetí už to bylo
272 takové, že tady začala kolegyni na recepci vykládat, jak jí říkám, že strašně škaredě hraje, ať
274 si tu kytaru vůbec nevytahuje, že ji nebudu poslouchat a takové věci. Kolegyně věděla, která
276 bije, protože jsme se o té holčičce bavily, tak na ty řeči nedala. Nicméně to vykládala doma
278 mamince, jak já ji jako zakazuji hrát, jak ji napadám (slovně) atd. a prostě v tom pololetí
280 holčička přestala chodit. Holčička byla šťastná, maminka byla nešťastná, já jsem z toho měla
282 hrozné pocity, ale, já nevím, prostě to tak dopadlo. Někdy se to stane. Přišel nový rok. Měli
284 jsme nějaké vystoupení s kytarama na vánoční besídce a ona holčička za mnou přišla a
286 povídá: *Můžu vystupovat s váma?.* Já říkám, jak vystupovat?. *No hrát na tu kytaru.* „A ty to
288 umíš?“ *No já jsem se to vloni všechno naučila!* Holčička si sedla, vystupovala a všechny ty
290 písničky, co jsem do ní hustila, jak ona seděla, poslouchala a nehrála, ona uměla. Takže takhle
to dopadlo.

**T: Vy jste vzpomněla, že si děti občas vymýšlí, popřípadě lžou. Jak s takovými dětmi
u vás ve středisku pracujete?**

278 PVČ1: No beru jako rozdíl, pokud je to taková ta dětská lež z důvodu nezralosti. Jako pokud
280 mi nějaký mateřáček vykládá, že doma má žábu s třema hlavičkama, tak... Dokud jsou to
282 takové ty lži prostě, u kterých děti ještě sami neodhadnou realitu, tak se tomu i zasměju.
284 Pokud jsou to ty horší případy, tak už záleží na tom, co ta lež jako... jaký má důvod. A co ta
286 lež... kam směřuje. Nebo co tou lží chce to dítě dosáhnout. Pokud třeba chrání kamaráda,
288 nebo se stydí za svou rodinu, nebo je to, dá se říct, ten důvod je, jak když kladný té lži, tak asi
290 neřeším. Pokud tou lží chce někomu ublížit nebo chce si přilepšit na úkor ostatních, tak potom
**na to reagujem tím rozhovorem a otázkami, proč to dělá, co ho k tomu vede, proč to
není správný, jaký to může mít důsledky atd.** Jako když se podíváte dneska, že tohle
můžou prakticky i naše vzory, tak se potom těžko vychovává. Říkám, vždycky je důležitý co
ta lež... jaký má důvod. Někdy tu lež dokážeme i pochopit. Jsou děti, který doma to mají
všelijaký a rodiče jim nepořídí to či ono a oni o tom rádi vykládají, co mají, tak je prostě
u toho nechám, i když vím, že to nemají. Neřeknu jim, hele podívej se, já vím, že tam máte

292 prázdnou lednici...a...prostě ne. Nechám je v té iluzi. Ale když je to taková ta lež se smyslem ublížit, tak to řeším.

294 **T: A jak vnímáte vztahy mezi dětmi, když máte ten kroužek? Jak se stavíte k vztahovým problémům mezi dětmi?**

PVČ1: Rozhodně to není ojedinělé.

296 **T: S čím se často setkáváte?**

298 PVČ1: S čím se setkávám často? S takovým tím utlačováním a dá se říct takovou tou jemnější šikanou u takových těch dětí, v něčem slabších. Jako funguje to ve škole, funguje to všude a funguje to i tady v kroužcích. Jakmile je jedinec takový dá se říct...taková ta presumpce
300 šikany, tak tam hodně často...ty děti prostě to vycítí a využívají toho. Snažím se promluvit jak s tím dítětem, a snažím se ho upozornit...Ono většinou otázky jsou *Proč já?*, *Proč oni mi to dělají?*. **Tak se snažím mu uvést příklady, co oni třeba...jak ho provokovali, jak na to on reagoval a jak by reagoval třeba v té situaci ten šikanátor**, kdyby to bylo naopak.
304 Snažím se to...dá se říct, to je blbá otázka *Proč zrovna já?*, ale ty děti zajímá nejvíc *Proč zrovna já?*. Tak snažím se, pokud to jde a pokud to tomu dítěti neublíží, ho navést k odstranění...říkám, v případech, že to jde. Pokud někoho šikanují, protože nemá značkové oblečení, tak si s nima můžu akorát promluvit a nic s tím neudělám. **Ale pokud ho šikanují z důvodu nějakého modelu chování, tak se snažím to dítěti vysvětlit, že dělá tohle a tohle, a tohle ty děti provokuje a jak to může změnit**. Ale zase víc dělat nemůžu, protože
310 bohužel ty...Říká se mi to opravdu špatně, ale je pravda, že některé děti jsou pro tu šikanu prostě víc tak nějak předurčené, jsou takové snadnější terče a za ty roky už je tak nějak
312 dovedeme vytipovat a možná se snažíme i tomu předcházet, aby to nesklouzlo do takových...Když vidíme to děťátko, které by ti ostatní za chvíli ukamenovali, tak ho tak
314 nějak od začátku se snažíme chránit.

T: Jaké faktory ovlivňují Vaši práci? Jak se s nimi vyrovnáváte?

316 PVČ1: Tak určitě **nedostatek času**. Zatím jsem se s ním nevyrovnala. Úkoly se kupí, kupí, kupí, nestíháme je plnit a určitě bych potřebovala volnější tempo, než to, v kterém pracuju,
318 ale prostě nic není ideální, takže...Dalším takovým faktorem, ovlivňujícím naši práci, je nedostatek peněz. Tato práce je silně nedocenená, co se týká financí, vzhledem k náročnosti.
320 Další, co musím řešit, je...Já ten volný čas, jednak dělám jako zaměstnaná a jednak mám strašně ráda svůj volný čas a moc si ho vážím, takže **ten boj o to, abych kromě práce měla i svůj volný čas**. A ne vždycky ho vyhrávám. Jsem typ člověka, co nemůže jet pořád naplno, co potřebuje tamto dělení - práce, odpočinek, rodina, přátelé. Nedokážu dělat tu práci na úkor
324 těch dalších věcí. Samozřejmě, že tady tato práce to vyžaduje víc než některé ostatní a že tady ty soboty nebo neděle nebo ty odpoledne trávíme, ale musí to být v rozumné míře. Jak to tu rozumnou míru přesahuje, tak už s tím člověk...**Už je to taková jako nespokojenost, vnitřní, že o něco přicházíte a to já nějak nevstřebávám dobře**.

328 **T: A jak Vás ta nespokojenost ovlivňuje ve Vašem životě?**

PVČ1: No nechtěla jsem říct, že bych byla trvale nespokojená.

330 **T: Řekněme tedy ta aktuální nespokojenost pramenící z toho, že nemáte dostatek času.**

332 PVČ1: **Když té práce je víc než dovedete klidným tempem zvládat a je to ve stresu a presu, tak Vám ta práce dělá menší radost**. Snažím se to nějak nepřenášet potom do rodiny, ale nejde to. Je ta nervozita a úzkost potom vidět a nefunguje nic. Víím, že tady ta práce je více ukrajující tedy z těch volných chviliek atd., ale mám svoje určitý mantinely, který, když jsou překročeny, tak to u mě silnou nespokojenost vyvolává.

336 **T: A co byste vyzdvihla jako pozitiva Vaší práce?**

338 PVČ1: Jako pozitiva mojí práce, to, že je to volnočasová práce, že dá se říct, pokud by to bylo v ideálním případě, můžete si ji volit, můžete se u ní bavit, ale ten ideální případ samozřejmě nenastává vždycky. Ač to asi pro Vás bude znít trochu paradoxně, tak **je to práce, která**

340 **v ideálním případě jde dobře skloubit s rodinou, protože můžete být v práci i dopřávat**
342 **dětem kvalitní volný čas.** Nemusíte se zabývat třeba co s dětma v létě. Můžete je vždycky
344 a zábavy a dá se říct, orientují se jak v kultuře, tak si vyzkouší více sportů, přijdou k věcem,
346 k hodně věcem, ke kterým jiné děti neprijdou, protože rodiče na to nemají čas a peníze, aby to
348 s maminkou do práce, je tam taková, taková akce a...Mají větší přehled a možnosti právě
350 v těch volnočasových aktivitách. Další pozitiva...Potkáte spoustu zajímavých lidí, **ta práce je**
352 **každý den jiná, každý víkend jiná, každý měsíc jiná, každé léto jiná,** takže není
stereotypní, **není nudná.** To jsou asi ta největší pozitiva, tady ta zajímavost, variabilita
a **volitelnost toho, co budete dělat.**

352 **T: Na co kladete největší důraz při volnočasové výchově dětí a mládeže a proč?**

354 PVČ1: V dnešní době **kromě tradičních a klasických věcí,** které by Vám tady odvykládal
356 každý pedagog, **dneska je potřeba učit děti nezávidět a nesoudit, pokud nemají dostatek**
358 **informací.** To jsou si myslím, nejčastější věci, které mě na dnešních lidech, mládeži zaráží.
360 Mají to z rodin. A povrchní soudy a takové věci a závist. Ne vždy ten člověk, který nic nemá
a je chudý, je proto, že by se mu dělo něco špatného, že může být chyba i v něm. A ne každý
362 člověk, který něco má a je bohatý, to někde nakradl. Opravdu dnešní doba k těmto názorům
některé děti vede a člověk se nestačí divit, že hrdina je ten, co bere, chudák - sociální dávky,
a ten člověk, který je platí ze svých daní, tak je pomalu zloděj. Toto se snažím dnešním dětem
uvést na pravou míru.

362 **T: Jak ovlivňujete chování dětí a mládeže? Uved'te na konkrétních příkladech z Vaší**
praxe.

364 PVČ1: Takže tam je to jednoduché. Vedu stolní tenis, takže tam ovlivňuji chování tím, že
366 učím děti hrát fair play, učím je hrát podle pravidel, učím je úctě k soupeři, poctivé hře,
přijímání porážky. **Vyžadují po dětech, aby nosili dresy, aby nechodili do mého kroužku**
v teplácích.

368 **T: S jakými problémy se v práci potýkáte? Jak jim čelíte?**

370 PVČ1: Ten problém toho nedostatku času. Problém toho, že **člověk občas musí dělat to, co**
dá se říct, mu není po chuti a přebíjí to tu radost z té práce. A to naše **nízké ohodnocení.**

372 **T: Co při výkonu své profese, ať již vědomě či nevědomě opomíjíte a proč?**

374 PVČ1: Co opomím nevědomě to nevím. (smích) A vědomě...tak kupříkladu bych chtěla
dělat spoustu věcí, na které nemám čas, jak v práci, tak mimo ni, ale tak to chce asi každý.

374 **T: S kým v rámci své profese spolupracujete a jak?**

376 PVČ1: No to bychom se hodně rozpovídaly...Spolupracuju úplně se všema, protože naše
378 akce jsou různorodé, děláme sportovní, kulturní...**Všechno to obnáší spolupráci od**
pomocných pracovníků přes administrativní až po nějaké odborníky, takže **záleží na**
380 **tom, jakou akci děláte,** a tam musíte oslovit lidi z oboru atd., takže...Spolupracujeme se
všema, od hasičů, policie, škol, města a různých vědců, obyčejných lidí různých profesí,
prostě asi bych těžko našla obor, se kterým nespolupracujeme.

382 **T: Smím se zeptat, jak například získáváte kontakty na dané osoby? Jak se Vy v tomto**
osobně angažujete?

384 PVČ1: Buď je mám z běžného života, protože vím, ten dělá to a jiný zase tamto, nebo je mám
uložené v telefonu, nebo se zeptám někoho, jestli nezná někoho, kdo dělá něco, nebo hledám
na internetu. Většinou je tedy získávám tím doptáváním.

386 **T: Co Vás inspiruje pro práci s dětmi a mládeží ve volném čase a jak se to promítá**
v praxi?

388 PVČ1: Zajímám se hodně o ty trendy, co děti sledují, různé ty postavičky, filmy, sbírky
v supermarketech atd. **A když víme, že něco je skutečným tahákem a není to nějakým**
390 **způsobem závadné, tak to nějak zakomponujeme do našeho programu. Děti dělají to, co**
392 **by dělali vždycky, ale je tam prostě ten prvek nějak vsunutý, aby je to víc lákalo.**
Inspirujeme se v tom, co zrovna letí, co je in a...

T: A co třeba otázka spinnerů?

394 PVČ1: Spinnery děti mají, ale teď už nějak neletí. Letěly v létě, to jsem viděla na táborech,
ale **my si řekneme pravidlo**, když budeme mít nějakou činnost tak nevytahujete to, to, to, to,
396 to, a většinou to teda respektují. **Když nerespektují, tak je napomeneme**, ale tak nemíváme
větší problém tady s tímto. Opravdu nám tu chodí děti, které se většinou sem přihlásí, protože
398 je to baví, ta činnost, a mají ji třeba hodinu v tom týdnu, tak se málokdy nudí, aby vytahovaly
nějaké mobilní hry a spinnery a tak podobně. Toto já osobně zas až tolik neřeším. Myslím v
400 práci, doma určitě.

T: Jak při výkonu své profese zohledňujete potřeby dětí a mládeže?

402 PVČ1: **Vždycky po akci, nebo po nějakém pobytu atd. si nechávám vyplňovat zpětnou**
vazbu. Ne už klasicky na papíře, jak jsem to dělávala dřív, ale už **mám v hlavě takový**
404 **systém otázek, které dětem v průběhu tábora pokládám, aniž o tom ví, mi vyplňují**
dotazník a já si na základě toho dotazníku potom udělám závěr a z toho závěru potom
406 čerpám. Př.: Máme sestavený nějaký jídelníček, po každém jídle označím procentama, kolik
děti toto jídlo snědlo, kolik ho odneslo a příště už vím, jestli zařadit nebo nezařadit.
408 Samozřejmě i ten jídelníček, s tím zařadit, musí mít určitou skladbu, takže ještě to musím
napasovat do toho, jak to má vypadat a ještě aby se to dětem líbilo. Tyhle dvě věci musím
410 skloubit dohromady. **Hodně dám na zpětnou vazbu od dětí**, dá se říct více než na to, co si
přečtu na internetu nebo v nějakém Blesku. Tak spíš to, co si ty děti myslí. **Ale neřídím se**
412 **vyloženě něma. Dávám to dohromady s tím, co by měly a s tím, co chtějí.**

T: Jak vnímáte svůj přínos pro Středisko?

414 PVČ1: Svůj přínos pro Středisko...To se takhle těžko posuzuje. Jsem na to asi málo
sebestředná. To by museli být druzí...Ale asi největší přínos je moje dá se říct **dlouholetá**
416 **zkušenost**. Nejsem v tomto oboru nováček, že vím, co se v něm dělo před pěti, deseti,
patnácti, dvaceti rokama, takže **asi taková ta stálost, že jsem si to vybrala už v mládí**
418 **a dělám to pořád, tak...**Takový ten **dlouhodobý rozhled**.

T: A jaké změny jste za tu dobu zaznamenala? Změnil se nějak Váš přístup k dětem a mládeži?

420 PVČ1: **Jsou čím dál rozmazlenější děti a čím dál rozmazlenější rodiče**. To je jako posun,
422 který vnímám velice radikálně. **Tím pádem je to posun mojí trpělivosti, co dokážu snést**.
Protože to, co by mě ještě před dvaceti rukama nadzvedlo, strašně bych řešila, tak teď už
424 bohužel, ne že chci, ale musím nad tím přivřít oko, protože doba je jiná. Rodiče na nás mají
kolikrát naprosto nehorázné požadavky. Vůbec si neumí představit určité věci. Posun ve
426 zhýčkanosti jak dětí, tak rodičů. A dá se říct, **čím dál větší nároky jsou na nás a čím dál**
větší kritika.

T: Jak naplňujete ony vysoké požadavky, které jsou na Vás v rámci profese kladeny?

428 PVČ1: Zdravě to posoudím. **A když už to přesahuje hranice zdravého rozumu, tak se**
430 **nepřizpůsobím**. I když někdy jsem ta zlá a špatná, ale prostě když už je to absurdní, tak...

T: Jaké nedostatky shledáváte při výkonu profese? Jak jim čelíte?

432 PVČ1: Myslím, že už jsem na to odpověděla. **Čím dál víc musíme, čím dál méně můžeme,**
čím dál více jsme pod drobnohledem a pod kritikou a pod tlakem. A dítě je čím dál větším
434 pánem. Neumím si představit, za deset patnáct let, jestli budeme mít ještě nějaký prostor pro
to, abychom vůbec vychovávali, jestli už nebudeme plnit jen ty požadavky těch dětí a rodičů.

436 **T: Co soudíte o profesi pedagoga volného času na základě vlastních poznatků z každodenní praxe?**

438 **PVČ1: Pedagog volného času by určitě měl být člověk, který ten volný čas má rád a který ho i sám dokáže využívat.** Neměl by to být člověk, který je opravdu pouze
440 zahrabaný do práce a nic jiného nezná, ale měl by znát tu míru, protože všeho opravdu moc škodí a to je... Jinak měl by se vždycky řídit svým morálním kodexem, pokud to jde a
442 **pokud už to jde za jeho hranice, měl by umět říct ne,** což mně se hodně často nedaří. Když se o to pokouším, tak tvrdě narážím a nějak mě to i deptá.

444 **T: Jak se vyrovnáváte s nároky, které na Vás, jakožto pedagoga volného času, klade okolí?**

446 **PVČ1: U těch požadavků člověk vždycky musí zvážit jejich přínos, jejich oprávněnost, a když už to jde za nějakou hranici, tak asi umět říct ne.**

448 **T: Jak hodnotíte sebe sama v této pozici?**

PVČ1: Omlouvám se, ale tuhle otázku Vám nezodpovím.

450 **T: Ode mě je to vše. Děkuji Vám za rozhovor.**

452 **Pedagog volného času č. 2 (žena)**

T: Co Vás vedlo k tomu, že jste se stala pedagogem volného času?

454 **PVČ2:** Tak já už jsem od mala chtěla být vždycky... chtěla jsem dělat s dětma. A měla jsem takovou představu hlavně, že třeba družina mě oslovovala. Měla jsem výbornou vychovatelku
456 v družině a to byl takový můj velký vzor. Tak jsem věděla, že chci dělat s dětma ale spíš toho školního věku. Taky jsem od útlého věku, od čtrnácti, jezdila na tábory. Tam mě ta
458 organizační práce velmi bavila, věnovala jsem se dětem ještě tehdejšího Pionýru a bylo to prostě pro mě jasný rozhodnutí, a volný čas jako fenomén mě hrozně bavil. Je tu možnost
460 vymýšlet různé věci, organizovat a vlastně dětem naplňovat volný čas.

T: Popište náplň Vaší práce ve středisku Tymy.

462 **PVČ2:** Takže moje náplň... Já jsem ředitelka střediska, takže ta náplň je od té organizační přes
pedagogickou, přípravu akcí, organizování porad, vymýšlení projektů, hlavní koncepci mám
464 taky na starosti, vize střediska, prostě tady to všechno. Je to různorodá práce. Práce ředitele je
administrativní, ekonomicko, pedagogicko... prostě práce všeho druhu. Nemůžu říct, že je to
466 jednostranná práce. Je to velmi různorodá a teda velmi zajímavá práce.

T: Co všechno Vás evokuje, když se řekne volný čas dětí a mládeže?

468 **PVČ2:** Volný čas dětí a mládeže... Já jsem v podstatě nikdy volný čas neměla. Vždycky jsem
ho měla teda naplněný, a myslím si, že smysluplně. **V současné době,** tím že **dělám s dětma,**
470 **kteří jsou aktivní,** tak myslím si, že ten volný čas je pro mnohé děti až bych řekla velmi
nabitý, že ty děcka jsou hodně aktivní **až opravdu taková kroužková turistika,** kdy je rodiče
472 vozí z kroužku do kroužku, a na druhou stranu jsou děcka, kteří prostě neví, co s volným
časem, neví, co dělat, nudí se, nemají žádný cíl, nemají to smysluplné naplnění, tím pádem
474 sklouzávají právě k sociálním sítím a k různým takovým věcem, o nichž si myslím, že nejsou
pro ně moc prospěšné. Na tuto otázku se mi hrozně těžko odpovídá, protože... Říkám, vím, co
476 volný čas je, ale každý... **záleží na rodině, záleží na dalších faktorech, které ty děti prostě
vedou k tomu naplnění.** Hrozně si myslím, že **je důležité už i v předškolním věku ty děti
478 učit organizovat si ten volný čas a naplňovat ho.** Tam si myslím, že je základ. Opravdu
hodně záleží na rodičích, na rodině.

480 **T: Co podle Vás dětem a mládeži ve volném čase nejvíce prospívá a proč?**

482 **PVČ2:** Tak myslím si, že je hrozně důležitý kontakt teda s rodinou, s rodiči, že to je moc
důležitý, a taky s prarodiči, kdo má tu možnost. Určitě to, **aby se jim rodiče věnovali, prostě
jim pomáhali nasměrovat ten jejich zájem.** Myslím si, že není dobrý, když rodič to nechá
484 na dítěti, na jejich rozhodnutí. Že by ten rodič měl vědět do určitého věku, do těch deseti let,

486 co by pro to dítě bylo prospěšné. Rozumný rodič pozná i vlohy a nadání toho děcka a nechá
488 ho rozvíjet všestranně. Myslím si, že toto je velmi důležité, **aby ten rodič byl ten určující**
490 **element a aby dokázal zvážit, co je pro to dítě nejlepší a ne z té ambice, své tužby** přes to
492 děcko nějak se snažil prosazovat a různé své ambice, které měl a které třeba nedopadly zrovna
494 tak, jak si představoval, tak nesnažit se to dítě prostě rvat někde jenom proto, abych já svoje
496 ego ukojil. Myslím si, že toto je hrozně důležité...**rozumný rodič**. Rozumný rodič, který
498 dokáže opravdu odhadnout, dokáže to tomu dítěti i vysvětlit. Dneska se rodiče hodně ptají
500 dětí, jestli chtějí. Jako to dítě to neví, v podstatě nemá až tak představu. Někdy rodiče děcka
502 dovedou a hned po nějakým neúspěchu, nebo když začnou plakat, tak to hned vzdávají a to je
504 běžný jev, a ty děti se někdy snaží na ty rodiče působit, aby je trochu vydíraly, a rodiče tomu
506 hned podlehnou a ptají se, jestli chtějí. Když nechtějí, tak ono nechtělo. Teď je hodně
508 svobodná výchova, myslím si, že to teda úplně není dobře a že to škodí těm děčkám. **Dítě**
510 **potřebuje mít mantinely, potřebuje nějaký režim, potřebuje vědět, že ten dospělák je**
512 **jeho kouč, který ví, a může se na něho obrátit, že ho rozvíjí správným směrem**. Když
514 převezmou otežbu dětí a začnou lát ty rodiče, jak to potom má vypadat v těch patnácti, dvaceti
516 letech, kdy prostě to děcko pak jako má nad tím rodičem... A ještě si myslím, že dětem škodí
518 přílišný... že jsou děcka, které mají spoustu kroužků a rodiče je převážejí... To si myslím, že je
520 taky špatně. Opravdu vybrat takové aktivity, aby to ty děcka bavilo, aby měly v tom týdně
522 i něco, co je pro ně i taková jako relaxace, že se nejede na výkon, aby tam dítě chodilo rádo,
524 abychom nezakazovali dětem... Takové věci určitě nezakazovat. Třeba zakázat počítač,
526 televizi, ale nezakazovat dítěti návštěvu kroužku. **Myslím si, že je dobře, když jsou děcka**
528 **v nějakém kolektivu** a těší se tady na ten kolektiv, který se liší od kolektivu školního, je
530 jinak složený a může to dítě zase ovlivnit jinak. **Určitě škodí děčkám, když nemají žádnou**
532 **náplň volného času a mají velkou volnost**, tak to taky není dobře. Takže každý extrém je
534 špatně. Ale **určitě ten rozumný rodič s určitým cílením toho dítěte je hrozně důležitý**.
536 Aby to děcko cítilo, že ten rodič ví, co pro něho je dobrý a i když třeba to dítě má krizi a
538 nechce něco a já cítím, že to prostě není dobře, tak abych hned po prvním tom... „a dám tě do
540 jiného kroužku.“ Turisti. Ti rodiče jsou schopni během roku vystřídat... „Tak už jsme tě tam
542 zapsali, tak to prostě vydrž.“ A kolikrát se stane, že ty děcka to po čase přehodnotí. Já mám
544 taky takovou zkušenost s dcerou. Chodila do flétny, doma mi dělala dusno. „Máš to
546 zaplacený, tak chodit budeš.“ „Dochodíme školní rok a uvidíš.“ A ona ho dochodila, pak
548 dostala jinou paní učitelku a byla nadšená. Někdy je to dost náročný být rodičem a s těma
550 dětma, jako toto prostě ustát, ale prostě nedá se nic dělat, nikdo jiný to za nás neudělá.

518 **T: Jaký je Váš názor na volný čas dětí a mládeže z hlediska jeho užitečnosti a potřebnosti?**

520 PVC2: Tak jak jsem říkala, ten volný čas je... dítě do školy nebo do škol prostě někde chodit
522 musí, a **co v tom volném čase to dítě dělá, tak by ho to mělo rozvíjet, mělo by mu to dávat**
524 **další podněty**. A já si myslím, že v dnešní době tady to zájmové vzdělávání nabývá na stále
526 větším významu. Děcka dneska ve škole nemají mnozí problém, tím že jsou na facebooku, na
528 internetu, ty děcka mají hodně podnětů, oni hodně umí, ale... Takže ta škola ani bych řekla
530 pro ně není tou institucí, která by jim dávala informace, ale právě v tom neformálním
532 vzdělávání, kde **prožijou emoce, prožijou různé zážitky**, prožijou tu zážitkovou
534 pedagogiku, mají tam různé vazby, je to prostě hodně důležitý a to děcko, do které chodí
536 třídy, tak tam kolikrát se nemusí cítit, a prostě ta škola je povinná, musí tam chodit, někdy má
538 problémy v tom kolektivu a opravdu **tím, že má možnost tady zažívat prožitky**
540 **s vrstevníky, děčkama v tom zájmovém útvaru atd., tak je to prostě hodně dobře**.

532 **T: Zamyslete se nad všemi faktory, které mohou ovlivňovat výchovu dětí a mládeže a pokuste se vysvětlit, v čem je volný čas, jako jeden z faktorů, jedinečný oproti ostatním faktorům.**

534 PVČ2: Tak volný čas je to, co máme, s čím naložíme, jak uznáme za vhodný a mělo by to být
to, co nás naplňuje, co nám přináší radost, kde se setkáváme s lidmi, které máme rádi a dáme
536 do toho emoce, prožitky... Takže ten je v tom jedinečný. Tak jak jsem již říkala, škola, tam to
dítě chodit musí, někdy se nemusí cítit atd. a nemůže každý měsíc chodit někde jinde.
538 Rodina... Dneska se rozpadá rodina. Dneska ty děti nemají pevnou kotvu někdy v těch
rodinách, mají střídavou péči... Dneska opravdu ty rodinné vzory jsou celkem dost... Člověk
540 kolikrát hledí, v čem ty děti žijí, ale právě v tom volném čase, si myslím, že je hrozně
důležitý, aby to bylo **podnětné prostředí**, aby to byla parta lidí, dětí, kteří mají svůj **společný**
542 **zájem**, třeba nějaký to taneční vystoupení nebo něco, a to je pro ty děcka strašně důležitý
a hrozně je to dokáže... Vždycky říkám, že je důležitý pro rodiče, aby dítě bylo zdravý, ale
544 pak s jakýma dětma, s kým tráví volný čas. Buď to děcko to může opravdu ovlivnit nějak
kladně, nebo to může jít na tu úplně jinou cestu, kterou si rodiče asi moc nepřejou. Takže moc
546 je důležitý volný čas. A tím, že dneska opravdu jsou ty sociální sítě, počítače atd., a nevím, co
to dítě dělá, rodiče jsou v práci, nemají nad tím kontrolu, tak toto děcko, který prostě opravdu
548 využívá ten volný čas k tomu, že sedí někde, má padesát přátel na facebooku, ale v podstatě
nemá se s kým bavit, nemá se s kým... sdílet ty emoce, myslím s těma kamarádama,
550 v podstatě je samo to dítě, takto končí dneska množství různých případů na linkách bezpečí,
různými sebevraždami apod. Ty děcka jsou v podstatě v tom strašně složitém světě ztraceni.
552 Takže myslím si, že to, že **mám kamaráda**, že **se těším**, jdu tam, že **je to baví**, to je hrozně
důležitý.

554 **T: Pokuste se vysvětlit, v čem se liší organizovaný volný čas dětí a mládeže od**
organizovaného volného času dospělých. Dále uveďte, co je společné pro volný čas dětí
556 **a mládeže a volný čas dospělých.**

PVČ2: Tak ten organizovaný čas pro děcka... tak jednak je tam vliv toho rodiče, jakým
558 směrem to dítě vede, ten dospělý už si to samozřejmě vybírá sám podle svého času atd.
Jednak určitě ten organizovaný čas těch dospěláků je spíše ve večerních hodinách, je to hodně
560 rozdělený na ty sportovní aktivity hlavně především a třeba různý výtvarný. **U těch dětí je**
tam různý pelmel, chodí do základní umělecké školy, chodí do kroužků. U dospěláků je to
562 víceméně... jsou to nějaké ty sportovní kluby a tak. V tom organizovaném ta nabídka si
myslím, že je u dětí pestřejší než třeba u dospěláků. Je teda pravda, že v dnešní době se hodně
564 ten volný čas liší, hlavně ta **nabídka musí být hodně pestrá**, vždycky **něco nového** a že ti
lidi jdou za tím novým, takže tam jsou ochotni a schopni dát peníze a není jim líto času a
566 prostě jedou kdekoli, když tam je to, co oni... na základě i nějaké reklamy a nezdráhají se za
to zaplatit ty peníze. Jinak nevím, v čem by se až tak lišil... Ten děcký organizovaný čas si
568 myslím, že je daleko dražší, že děti, když dělají nějaký sport, tak rodiče chtějí, aby v tom
vynikali... Je to ve dvou rovinách. Buď je to ten organizovaný čas v kroužcích, které jsou
570 jednou týdně, třeba ve střediscích volného času apod., a pak jsou to různé kluby nebo i u nás,
a jsou sportovně nebo výkonnostně ty děcka zaměřeni, pak to mají dvakrát, třikrát týdně
572 někde a jezdí po soutěžích apod. A tady tento zájem bych už řekla, že je hodně drahý, od
mažoretek, společenských tanců apod. Hodně to vyžaduje rodinu, pak jezdí každý víkendy
574 na turnaje, je to už hodně náročná věc. Kdežto u těch dospěláků jdou třeba jednou týdně si
zacvičit. Samozřejmě mnozí, mnozí... třeba chodí běhat, a když jsou někde nějaký běžecký
576 závody, tak jdou třeba každý týden, ale řekla bych, že už to není tak jak u těch děcek, že... ne
teda u všech těch dospěláků, na ten výkon. Když už ty děcka něco dělají, tak chtějí potom i ty
578 **soutěže, medaile** a tady tyto věci. U těch dospělých si myslím, že je to spíš o tom, aby si
třeba jednou týdně fakt zacvičili, nebo tam prožili... chvílku vypadli a prostě dělali věc,
580 která... ke které mají vztah a která je baví, ale není to až tak o tom výkonu.

582 **T: A jak je to z hlediska výchovných cílů u těch dospělých a u té mládeže a dětí? Zajímá**
mě Váš úhel pohledu.

PVČ2: Tak u těch děcek je potřeba, **aby ten pedagog samozřejmě všestranně ty děcka rozvíjel**, nejenom konkrétní tu aktivitu, ale samozřejmě tam jsou další prvky. **Musí fakt těm děckám vysvětlit spoustu věcí**, musí být pro ně vzorem nebo **měl by pro ně být vzorem**, **měl by ty děcka opravdu i vychovávat**, to je tam důležitý, a neměl by ho ten kouč, ten vedoucí...**nemělo by tam jít jen o ten výkon, o tu medaili**. U těch dospěláků je to v podstatě o nich a ten lektor cvičí nebo předvádí a ti dospěláci, tam už je to prostě na nich, tam už není potřeba vychovávat, proč. Tam je to o tom, že ten člověk buď chce anebo nechce a měl by se podle toho také chovat. Tam nepředpokládám, že budu muset nějak napomínat, že tam budu muset řešit nějaké problémy, kdežto u těch děcek, **člověk třeba vidí, že někdy to dítě třeba není úplně připravený, je smutný, nevím, co prožívá**...Ty děcka dneska opravdu mají spoustu trablů, které musejí prostě překonávat a různých věcí, který...člověk úplně hledí a myslím si, že to ty děcka dneska nemají jednoduchý a že pak mají spoustu složitých věcí, které musejí řešit.

T: Jaký je Váš přístup k dětem a mládeži ve Středisku?

PVČ2: **Tak já doufám, že pěkný, že se snažím být s nimi kamarádka, že se snažím pořád vidět ty zájmy toho dítěte**, a myslím si, že ty jsou pořád stejné, že v podstatě děcka mají pořád stejné práva, nebo nechci říct práva, stejné potřeby a jenom ta společnost se mění. A záleží na tom, v čem žijí, takže jak jsem říkala, mají to teďka hodně složitý, protože žijou v době přeinformovanosti a velké technické vybavenosti. To my jsme třeba vůbec neměli, děcka opravdu hodně trávili čas venku a s kamarádama. Dneska ty děcka komunikují úplně jinak. To všechno má samozřejmě vliv na jejich způsob vyjadřování, chování, agresivitu, takže...Prostě takto to je, ale myslím si, že ty děcka, bylo to, je a bude, že **mají potřebu někde patřit, aby jim tam bylo dobře, aby měli pocit zázemí. A to se tady snažím vytvářet**. Protože jak už jsem říkala, ty děti opravdu žijí ve složitých vztazích, v rozvrácených rodinách, v neúplných rodinách, ve školách kolikrát mají problémy, někdy ekonomický problémy atd. Opravdu ta rodina dneska musí řešit spoustu teda problémů, tak to, že někam patřím, někde je mi dobře, tak to si myslím, že je hrozně důležitý. A jestli alespoň trošku se mi to daří, tady ten pocit pro některé děti teda vytvořit, tak jsem strašně ráda, protože teda zažila jsem to na sobě, že mi bylo dobře v různých partách děcek a že mě to ovlivňovalo a že jsem se tam cítila hrozně dobře a prostě byla to pro mě taková náplň. A dodnes si na to pamatuju, jak jsme chodili s učitelkama, vedoucíma na otevírání hor, jak jsme chodili na různé akce, jak prostě přes to nejel vlak, protože tam byl ten člověk, kterýho jsem měla ráda, který byl můj vzor a tak to prostě bylo a do teďka si na to prostě vzpomínám. Takže to si vážně myslím, že je důležitý, aby to dítě mělo kam patřit, bylo tam spokojený, cítilo se tam dobře, **měli možnost s tou skupinkou třeba i zažít společný úspěch, společný emoce** a to je důležité. Takže děláme nejenom v kroužcích, ale děláme i tábory, což tam si myslím...děláme různé přespávačky, a myslím si, že tam je prostor pro ty děcka. **Ty děcka se hrozně rádi vracejí a mají pocit toho, že to tady prostě znají a že jsou kolem nich lidi, kteří je mají rádi. A není to vůbec o tom, abych těm dětem všechno dovolila**. Oni to dokážou...když se s něma...**rozumně se jim vysvětlí, tak...pochopit...není to v podbízění se materiálně, není to v těchto věcech, ale je to opravdu v banálních věcech**, což by se dospěláci někdy divili. Někdy fakt stačí sedět u ohně, dívat se do ohně, povídat si, číst si třeba. **Ale chce to, aby to taky tak ten dospělák cítil, byl tak naladěný a prostě ty děcka dokázal k tomu strhnout**. Takže mám ty zkušenosti z táborů, že děcka po těch dvou, třech dnech zapomenou na ty mobily, zapomenou na techniku kolem sebe, jsou tam někde ve staně, najednou začnou fungovat, začnou komunikovat, po čtrnácti dnech se s brekem loučí a pak se rádi stýkají a vzpomínají na ten tábor a prostě jsou třeba celý prázdniny v kontaktu, ale pak postupem, jak zase otupují, tak znovu se vrátí do těch stejných kolejí.

T: Jaké výchovné prostředky při výkonu profese uplatňujete a proč právě tyto?

632 PVČ2: Tak těch výchovných prostředků je spousta. Jsou to **různé rozhovory s děčkama**, je
to motivace. Ta **motivace** je hrozně důležitá. Motivovat děti, naučit se u nich
634 vypíchnout...**takzvaně dostat se jim pod kůži** a u toho dítěte najít to, co zabere. Jedny děčka
jsou a priori třeba v negaci. Ale proč jsou v negaci...protože bůhví co oni prožívají, takže
636 **najít k němu tu cestu**, motivovat to dítě, **povzbuzovat ho**, ale taky, když je potřeba, mu
říct...ho, neříkám teda potrestat, ale **říct mu: Tos udělal špatně., ale pěkně a dát mu třeba**
638 možnost nebo **ukázat mu tu cestu, jak třeba nápravu udělat**, určitě povzbuzováním,
odměňováním. Pochvala je důležitá. Příklad. Dát dětem možnost mít vzory kolem sebe,
640 pozitivní vzory. To si myslím, že je všechno hrozně důležité.

T: Jak řešíte nespokojenost dětí a mládeže? Uveďte na konkrétních příkladech z Vaší praxe.

642 PVČ2: Tak nespokojenost podle toho s čím...Ty děčka dneska jsou hodně...nezdráhají se
644 Vám říct cokoli, vůbec nemají respekt. Oni dneska Vám řeknou, že v rámci demokracie,
v rámci svobody slova, protože to doma slyší, takže je potřeba s nima o těch věcech mluvit
646 a rozebírat to, protože oni jsou takto naočkovaní. Takže někdy Vám tady tak odprknou
a začnou Vám...Ale když to potom s nimi probíráte, uděláte to s nimi formou hry nebo
648 nějakýho takovýho povídání si, tak oni se chytou za nos a zjistí, že to je trošku jinak. Ale
pak se nemůžeme zlobit na ty děčka, protože oni za to v podstatě nemůžou. Oni jsou takové
650 opičky a prostě jak je ti dospěláci vedou a k čemu je vedou a jak jim dávají hodnoty, jaký
mají žebříček hodnot, to oni do sebe nasávají. Takže někdy jsou zatím opravdu rodiče
652 a mám zkušenost, že když ty děčka jsou samy, bez rodičů, tak jsou super...když jsou s něma
rodiče, tak se s něma někdy nedá domluvit. Bohužel tak to je. Já za vším opravdu říkám
654 rodiče, rodiče, rodiče. Rozumný rodič, který chce spolupracovat, má to dítě rád, tak to je
úplně supr. Ale mnozí rodiče jsou nerozumní, mají přehnaný ambice, a hlavně před dětma
656 doma všechno ventilují, mluví o věcech, o kterých by neměli mluvit, a pro děčka nic není
tabu, všechno se prostě před něma řeší a není to dobře. Přitom děčka, na některé ty věci jejich
658 mozek ještě není, nedokáže to ani zpracovat. Mnohý maminky děčkám vykládají různé věci,
kdy prostě úplně hledíte, že vykládají: **Tatínek mě nechtěl., a to mi řekne holka v šesti**
660 **letech, a já řeknu: Tak chtěla tě maminka, chtěla tě babička, určitě tě mají rádi.,** „tak
tatínek mě nechtěl, to mi říkala maminka, on nechtěl, abych se narodila“ a tohle když Vám
662 začne vykládat šestiletá holčička, tak to je hrozné a to jsou stavy, kdy to se mnou zatřepe, že
vůbec ty maminky jim to vykládaj. Pochopila bych, kdyby to bylo vysvětleno dítěti, kterému
664 je dvacet let, které je zkrátka dospělé, ale šestiletému, takhle malému dítěti...Tak oni si
dneska jako tak přímo všechno řeší a je to škoda. Říkám, přece jenom ty děčka nejsou některé
666 věci schopny emočně úplně zvládat. Mají věci v hlavě, které řeší, tím, že od mala ty děti
jsou...mají puštěný televize jako kulisu, oni vnímají věci, rodiče si myslí, že ne. Od mala jsou
668 prostě furt v negaci, protože to jsou negativní věci, oni to vnímají, rodiče si myslí, že ne, ale
oni to všechno vnímají. Oni umí reklamy nazpaměť atd., a ten mozek furt pracuje. A proč by
670 to měli vědět? Proč by se tím měli zabývat? Dneska ty děti jí u tabletu, pak přijdou do školy
a nechcú jíst, protože tam nemají tablet puštěný. Jim se nezpívá, nepovídá se s nimi.
672 Maminky jsou do třech, do čtyřech let na mateřské dovolené, což je úplně neuvěřitelné, to
není nikde ve světě a ty děčka jsou zanedbaní mnozí. Neříkám všichni, ale zanedbaní. Oni
674 jsou s nima doma, ale nejsou s něma. Prostě s nimi nekomunikují. Mnohý děti mají vady řeči,
neumí pořádně mluvit, protože s něma se nemluví. Oni pustí televizi, dají jim tablet. Oni
676 (děti) umějí zapínat telefony, oni všechno možný umí, hrát hry, a oni prostě neumí
komunikovat.

T: A jak tedy ve Středisku vedete děti ke komunikaci?

678 PVČ2: Tím, že **třeba musí spolupracovat v týmech, ve skupinkách**. Třeba na táborech
680 máme věkově smíšené skupinky. Když třeba tady míváváme to přespávání, tak si večer

682 povídáme. Každý má v ruce svíčku v kelímku a ta svíčka jde dokola, takže každý má možnost
promluvit, říct něco, **aby prostě ty děcka se naučily mluvit, aby prostě mluvíly**
684 **a vzájemně se respektovaly.** Takže říkám je to hrozně důležitý a oni to dokážou, ale kolikrát
to nevidí doma, protože se nekomunikuje. Je velká krize v komunikaci.

T: Na co kladete největší důraz při volnočasové výchově dětí a mládeže a proč?

686 PVČ2: Tak hodně abychom to jednak my dělali poctivě, aby to prostě nebylo na oko,
abychom ty věci, které děláme, prostě byly smysluplný, aby to dítě v tom ten prožitek našlo,
688 abychom to nedělali jenom cílem, že chceme tam někde vyhrát. To si myslím, že není
nejdůležitější. A aby se prostě ty děcka cítily v pohodě, cítily tam opravdu to zázemí, aby sem
690 rádi šly, aby měly pocit, že sem patří. **Že tady najdou vždycky lidi, kteří jim pomůžou,**
poradí a že jim to není za těžko se jim věnovat a že tu pomocnou ruku poskytnou,
692 protože to je hrozně důležitý. Tak se snažím, aby se tady cítily hezky, aby to tady měly
vyzdobený, aby prostě tady rádi přišli, a nejenom děti, ale i dospěláci, aby tady našli pro
694 sebe...Snažím se, ale je to náročné, ne vždycky se všechno daří.

**T: Jak ovlivňujete chování dětí a mládeže? Uveďte na konkrétních příkladech z Vaší
696 praxe.**

PVČ2: **Když se mi něco nelíbí, tak jim to hned řeknu, snažím se ty věci nepřecházet,**
698 **mluvit s něma o tom.** Uvedu jeden příklad: Měli jsme teda soutěž Holešovský talent. Tam
jsme měli děti, které odsoutěžily, pak tam dost vyrušovaly. To bylo dost nepříjemný.
700 Samozřejmě rodiče...teda nikdo jim nic neřekl. Já jsem se na ty děti nezlobila, ale zlobila
jsem se na nás dospěláky, že vlastně jsme ty děti to nechaly tak dělat, že jsme vlastně jim ty
702 mantinely nedaly. Že nakonec zjišťujeme, že na rodiče se člověk nemůže spoléhat. Tak jsem
pak za nima šla do kroužku, hrozně jsem je pochválila, ale řekla jsem jim: *Děcka, byly jste*
704 *moc šikovní, ale víte, co se mi tam nelíbilo? Vy když jste vystupovali, tak se na nás všichni*
dívali a pak jste ty ostatní rušili. Na mě hleděli a já říkám: *Víte, že to nebylo hezký?* Oni: *Aha,*
706 *no. Jak jste tam děcka pořád lozily, přelízaly, bavili se, to je fakt rušilo, ty děti. A vám by se to*
líbilo, kdyby oni...Ne, nelíbilo. Tak jsem si je posadila a řekla jim: *Když budete příště na*
708 *nějaké takové věci, samozřejmě tam můžete sedět, ale jak myšičky, a nemít tam roztažené*
nohy a ležet tam, musíte ty nohy pěkně skrčit, a pěkně tam sedět a dívat se. Oni: *Ano. Tak*
710 **jsme si na to i plácli. A ty děcka, myslím si, že to vzaly.** Ale fakt je to o těch dospělých.
Všechno je to o těch dospělých. My jim musíme dát pravidla. **My jim musíme dát pravidla**
712 **a říct jim. Ty děcka to neví. A nemůžeme se spoléhat v dnešní době na rodinu, rodiče.**
A rodiče ještě jako klidně nechají dítě promenádovat, klidně ho tam nechají chodit, a ještě ho
714 pochválí, ale to, že dítě ruší ostatní, to je jim úplně jedno. Je to běh na dlouhou trať,
vychovávat nejenom děti, ale hlavně rodiče. A kolikrát ty děti jsou rozumnější než ti rodiče.

T: Jaké faktory ovlivňují Vaši práci? Jak se s nimi vyrovnáváte?

PVČ2: Tak **nedostatek času** je faktor. Potřebovala bych třikrát více času, abych to všechno
718 zvládla. Samozřejmě stres, samozřejmě spoustu byrokracie, spoustu papírové práce. Neříkám,
že všechno zvládám, něco...Snažím se chystat si práci dopředu, chystám si nejdůležitější
720 úkoly, které musím udělat, pak si samozřejmě odškrťávám, kdykoli může přijít improvizace,
nebo cokoli nového může přijít. Někdo přijde, potřebuje s náma jednat, musíme na to být
722 nachystaní, musíme si prostě vždycky v té hlavě zesumírovat, co je nejdůležitější, co musíte
udělat, co prostě nemůžete odložit a co třeba jde odložit. Ta práce je velmi pestrá, velmi
724 různorodá, je to práce s lidma. Tady můžete být na 100% nachystaní na něco, ale bude to
úplně jinak. Někdo Vám do toho onemocní, někdo k Vám přijde, že s Vámi nutně musí
726 jednat, potřebuje něco s Vámi vyřizovat atd. **Člověk musí být připravený na to, že bude**
potřeba improvizovat, musí být flexibilní, musí se prostě i změnit. Nemůžete být zajetí
728 a mít klapky na očích. To v té práci nejde. A kor v dnešní době, kdy se na školská zařízení
spoustu věcí...opravdu od různých tabulek, vyplňování, teď bude to GDPR, šablony se na nás

730 valí, prostě je toho opravdu strašně moc. Člověk by si představoval, že by se daleko víc
732 věnoval těm děčkám, což mě baví, na ty akce chodím, tím pádem pak zase v těchto různých
činnostech...člověk si to musí nosit domů a taky **člověk musí zvážit, co je důležité a co
prostě může odložit** atd.

734 **T: Co při výkonu své profese, ať již vědomě či nevědomě opomíjíte a proč?**

736 PVČ2: **Mě ta práce baví. Opravdu se cítím jako pedagog volného času.** Mě to prostě baví,
být mezi dětma, baví mě být na akcích, to mi nedělá problém, u přípravy akcí. Já nejsem
738 takovej ten ředitelskej typ, sedět v ředitelně a prostě papírovat. To vím, že je moje slabá
stránka, takže to potom vždycky musím dohánět, abych to nejnmutnější prostě udělala, a spíš
740 chci být v té akci, v tom dění. To asi není úplně dobrý, protože pak je to hodně náročný pro
mě, protože vím, že jsou věci, který prostě musím udělat, přes to nejede vlak, ale já chci být
742 při té akci, chci být tam. Takže tady trávím spoustu času možná zbytečně než bych měla, ale
mně to prostě nedá, protože mě to hrozně baví **a hlavně chci vidět, jak ta akce dopadla, chci
kolegům pomoci, být u toho.** Myslím si, že ředitel by měl, pokud to stíhá, u těch věcí být
744 a...Protože vlastně každá organizace...ten šéf je směřuje, je taková, jak se říká, dobrá duše
toho zařízení a vždycky to je hrozně důležitý, tak to myslím. Jak jsem začala před patnácti
746 lety, budovala jsem a byla jsem v podstatě u všeho, tak mě to neopustilo doteďka. Což asi
není úplně dobrý, protože se to fakt na toho člověka valí čím dál tím víc. Tak zatím teda
748 zvládám, i když někdy je toho hodně. Takže pátky, svátky, víkendy. Tak zaprvé jsem na to
byla zvyklá, **je to prostě moje hobby nebo jak bych to řekla, náplň mého volného času**
750 a vždycky mě to hrozně bavilo a myslím si, že to je nejkrásnější povolání, který dělám, hodně
mi to dává, hodně mě to nabíjí.

752 **T: A jak se vyrovnáváte se stresem a s nároky, které jsou na Vás kladeny?**

754 PVČ2: **Tak všechno je o hlavě. Takže myslím si, že mám pozitivní náhled na život a na
svět.** Snažím se prkotiny zbytečně nerozpatlávat, že fakt jsem v tomto jako výkonný člověk,
756 že mi vždycky jde o věc, že mi nejde o prkotiny. Chci, aby ty věci dopadly dobře, aby to bylo
v pohodě, aby ty děcka měly z toho to prožití, abychom to prostě poctivě udělali. Vždycky se
758 snažím...Když ta akce dopadne dobře, tak jsem vždycky hrozně ráda. Když třeba mluvím
s třináctiletou holkou, která nechce za nic na světě do soutěže, nakonec jde a pak mi jde
760 poděkovat, že to bylo bezva, že to pro ni byl nový životní rozměr, že se díky tomu...Pak ji
vidím třeba na molu někde předvádět, jako módní přehlídka, říkala: *Já bych to nikdy
762 nedokázala.* Takže to je prostě hrozně fajn. Myslím si, že člověk musí být odolný. Musí být
přesvědčený o tom, že ta práce má smysl a...Říkám, mě to dobíjí, tady ty věci, to setkání
764 s různýma lidma, spoustu přátel mi pomáhá, třeba do poroty, s tím já nemám problém. Takže
mě to dobíjí a přináší mi to pocit uspokojení. Takže ta druhá stránka věci, **můžete tady dělat
cokoli, co Vás napadne.**

766 **T: S jakými problémy se v práci potýkáte? Jak jim čelíte?**

768 PVČ2: Tak s různými problémy. Někdy s nedostatkem peněz, musíme shánět peníze.
Problémy nezodpovědnosti hlavně, špatné komunikace. Ty děti si myslí, udělají něco a ono
770 nevědělo, ono myslelo...Dneska opravdu ty lidi jsou, a nejenom ty děcka, ale i ti dospěláci, že
ten svět je jiný, tak to prostě někdy řeší...že prostě nevykomunikují ty věci, co si myslím je
772 největší problém. Takže se snažím...máme vždycky společné porady, komunikujeme,
domlouváme se, ale někdy je to složitý, lidi třeba nejsou naučeni z domu. Řekla bych, že ta
774 komunikace je všeobecný jev, který potřebuje, aby se opravdu na něm pracovalo. Takže
komunikovat, komunikovat, komunikovat. Snažím se i s kolegama vykomunikovávat ty
776 věci, nejenom jim to rozesílat nějakým způsobem, třeba elektronicky, abychom prostě mluvili
spolu.

T: S kým v rámci své profese spolupracujete a jak?

778 PVČ2: Já pracuji se zřizovatelem, takže město. Dále spolupracujeme se školami, školkami,
780 s mikroregionem, s městským kulturním střediskem, s Českým červeným křížem,
782 spolupracujeme s různými podniky, se spoustou organizací, neziskovek, spolupracujeme třeba
s Erasmem, Erasmus plus, což je...přes ten Erasmus tady máme dobrovolníky, dále
s parlamenty dětí a mládeže, s domy dětí a mládeže, s jinými středisky volného času,
s krajským úřadem, prostě toho je strašně moc.

784 **T: Mě by třeba zajímala ta mezinárodní spolupráce. Mohla byste mi k tomu říci něco víc?**

786 PVČ2: Už několik let tady máme dobrovolníky přes Erasmus plus. Teď tady máme holku
788 Španělku, přijede nám Estonka, byl tady Francouz. Jsou to vždycky dobrovolníci na rok. Je to
přes evropský grant. Ti lidi jsou součástí našeho zařízení, spolupracují v kroužcích, dělají
790 svoje projekty. Je to určitě perfektní věc pro děcka, motivace učit se cizí jazyky. Je to náročný
taky v té komunikaci, jsou to lidi z jiných kultur apod. Myslím si, že je to ale oboustranně
poučné, jak pro nás tak i pro ně. Je to fajn, i když je to někdy náročný.

792 **T: Co Vás inspiruje pro práci s dětmi a mládeží ve volném čase a jak se to promítá v praxi?**

794 PVČ2: Tak inspirujeme mě...různé...mám různé nápady, když třeba člověk někde je, něco
796 vidí, pak přemýšlí, jestli by se to dalo realizovat i u nás. **Mám svoji dlouholetou zkušenost,**
takže některé věci člověk zas třeba opráší, co jsme třeba dělali dřív. Je třeba pravda, že
798 zabírají takové ty kuličkyády apod. Ty děcka to fakt neznají **a vůbec nepotřebují nic**
drahého, jen aby se jim člověk věnoval a aby měly pocit toho, že to myslíme opravdově.
Oni vůbec nepotřebují nějaké nesmysly, které kolikrát si dospěláci myslí, že děcka potřebují.
800 Takže **inspiraci hledám kdekoli.** Vidím nějaký zajímavý film, pořad, někdy něco slyšíte, tak
setkám se s lidma zajímavýma, tak se hned domluvíme, jestli bychom tady mohli udělat
802 setkání, besedu. Ta práce je opravdu tak krásná, že tady můžete realizovat...Opravdu neznám
svobodnější, krásnější zaměstnání než být ve volném čase. Ale je to náročný na čas, důležité
804 je mít zázemí v rodině, musíte si to srovnat v hlavě, že tak to prostě je. Hold když mají volný
čas ostatní, já ho prostě nemám. Ale dá se to. Já jsem dceru vychovávala od mlada tady, teď
806 je na pedagogické škole a chystá se jít na vysokou. A myslím si, že Tymy ji hodně ovlivnilo,
hodně jí to dalo do života. A když byly situace, kdy nebyla úplně nadšená a měla pocit, že by
808 si třeba radši hrála doma, tak teď mi zpětně děkuje za to, že tady prožila, ona je jedináček, že
tady prožila mezi spoustou dobrých kamarádů, známých...že ji to ovlivnilo, že díky tomu je
810 tam, kde je.

T: Jak při výkonu své profese zohledňujete potřeby dětí a mládeže?

812 PVČ2: Tak děcka jsou pro mě pořád na prvním místě a myslím si, že **vždycky se snažím**
myslet na to, co jim to přinese, aby to pro ně byl prožitek, aby to prostě nebylo odfláknuté,
814 aby hlavně ty děcka si z toho odnesly, ne že je to formalita, to prostě ne. **Aby to pro ty děcka**
bylo co nejvíc příjemný, přístupný a k jejich věku atd., aby prostě měly v tom ten
816 **prožitek.**

T: A co třeba děti s určitým typem postižení? Setkáváte se s nimi ve Středisku?

818 PVČ2: Máme tady děti dlouhé roky, bereme je i na tábory. Ty děti jsou velmi šikovné,
kolikrát ve škole nemůžou zažít ten úspěch, ale tady u nás se opravdu dokážou realizovat
820 v rámci různých aktivit a jsou opravdu velmi šikovní. Takže my s tím celkem nemáme
problém. Máme s tím spíš dobrou zkušenost. Někdy je to náročnější, když je to postižení
822 nějaké rozsáhlejší, tak je na to opravdu potřeba ten individuální přístup, takže nemůžeme
úplně tak, jak bychom chtěli se tomu dítěti věnovat, ale ve spolupráci s rodiči...Rodiče zajistí
824 třeba i asistenci při táborech apod. Ale máme s těma dětma opravdu zkušenost jako dobrou. Je
spousta těch hyperaktivních, ADHD apod. Oni dneska znají všechny diagnózy, a když to těm
826 děckám vysvětlíte a berete je jako ostatní, tak ty děcka to dokážou zvládnout. Dneska bohužel

828 ty děti znají diagnózy, všichni je znají a chtějí úlevy. U mnohých děček jde jen o to, že jsou
trošku míň vychovaní. **Když jim dáte ten režim, dáte jim pravidla, tak i oni to jsou**
schopni zvládnout. Ale musíte být důslední k nim.

830 **T: Jak vnímáte svůj přínos pro Středisko?**

832 PVC2: Já jsem tady to Středisko založila. Myslím si, že pořád mě jako neopouštějí nápady,
pořád mě to neskutečně baví a **opravdu mě to velmi obohacuje**. Takže já myslím, že
zásadní.

834 **T: Jaké nedostatky shledáváte při výkonu profese? Jak jim čelíte?**

836 PVC2: Takže těch nedostatků je hodně. Tak třeba nemám čas na papíry. Jsem tím zavalena,
prostě chtělo by to více času. Dále jsou to byrokratické věci, a těch je rovněž hodně. Je také
838 důležité sledovat změny, např. směrnice, toto je dost náročný. Potřebovali bychom k sobě mít
ještě nějakého člověka, který by řešil tyto věci a hlídal to. Člověk aby byl pedagog, ekonom
840 právník, je to někdy dost náročný. Teď ještě projekty píšeme. Kdo to nezkusil, tak neví, co
lidi v této pozici musí zvládat. **Ale když Vás to baví, tak se dá tím mnoho věcí překonat.**
842 Zase tím si to vykompenzujete, **protože děláte věci, ve kterých vidíte smysl. Já v té práci**
smysl vidím.

844 **T: Co soudíte o profesi pedagoga volného času na základě vlastních poznatků**
z každodenní praxe?

846 PVC2: Nejkrásnější práce. Jako myslím si, že není lepší zaměstnání, můžu si organizovat
i svoji práci, můžu si organizovat akce, vím o kterých víkendech. Já vždycky říkám, já vím,
že můžu jít třeba i na jedenáct, na odpoledne, můžu si vzít náhradní volno, ale neberu si ho.
848 Pro mě je důležitý, že vím, že si to můžu dovolit, když bych nutně potřebovala. Taky většinou
tady nemáme problém s tím, abychom si vzali paragraf, abychom se mohli věnovat dětem
850 doma, nebo si přehodili...tu práci upravili tak, aby nám to vyhovovalo. I toto je možný.
Myslím si, že není svobodnějšího zaměstnání. Když to člověk dělá rád, má rád ty děcka, tak
852 toto je úplně nejlepší práce, ale i Vás to v podstatě sežere celýho. Nejde to dělat na polovičku.
Myslím si, že by tady měli být lidi, kteří opravdu tu práci mají rádi, mají rádi děcka, mají
854 nápady, jsou kreativní a přináší jim to prostě radost společně, kromě jiného samozřejmě
starosti atd. Mají z toho radost a vidí v tom smysl. Říkám, neznám pěknější zaměstnání a
856 náročný. Děláte s dobrovolníky, takže ten dobrovolník chodí do práce a Vy mu nemůžete
dát najevo, že teď momentálně jako budete odcházet v pět hodin, protože hold teda se mu
858 nemůžete věnovat. On přijde po práci nebo chce s Váma mluvit, tak abyste se mu věnovala.
Nevím, ve které práci se takto spolupracuje s lidma z venku. **Potřebujete ty dobrovolníky**
860 **získávat, potřebujete je motivovat. Budeme mít různé akce a bez nich se neobejdeme.**
862 **Když ten člověk uvidí, že děláte od - do a tady to končí, tak ten člověk k vám nepůjde**
dělat nebo pomoci, když vidí, že Vy na to kašlete a že neuděláte nic navíc. Já si myslím,
864 že hodně se kloubí právě to...ta profese s tím dobrovolnictvím. Je dobře, když tuto práci
dělají lidé, kteří prošli dobrovolnictvím a nevdají jim to, protože dobrovolník je nejlepší
866 člověk. Ten **to dělá opravdu s láskou**, a ten by nedělal ve volném čase něco, co ho nebaví.
Takže ideální, když opravdu projde a dělá práci pedagoga volného času člověk, který už dřív
pracoval, dělal v různých organizacích, byl ve Skautu, vedl kroužky a pak jde tu práci dělat.
868 **To jsou lidi, kteří to chtějí dělat, tu práci mají rádi a vidí v ní smysl.** A ne člověk, který
kalkuluje nad tím, co z toho bude mít, že to není zaplacený a toho času. Jak začne člověk
870 kalkulovat, tak si myslím, že je to špatně.

872 **T: Jak hodnotíte sebe sama v této pozici?**

874 PVC2: Pro mě lepší pozice není. Prostě pedagog volného času, to je na mě úplně šitý. Říkám
znovu, že mě to baví a nedokážu se vidět v jiné pozici. I když jsem dělala v soukromém
sektoru, dělala jsem v cestovce, učila jsem, ale vždycky jsem byla dobrovolník a vždycky
jsem volný čas dělala. A byl to pro mě fenomén, takže jsem odešla z učení, pět let jsem učila

876 na základní škole, pak jsem dělala v cestovce. Ale vždycky tábory, volný čas, prostě
vždycky... Já od čtrnácti let jsem nikdy neměla... v podstatě abych měla pro sebe nějaká
878 volna, já jsem vždycky byla aktivní člověk v tom volném čase. Přejde mi to přirozený,
normální. Jinak teda neumím posoudit.

880 **T: Ode mě je to vše. Děkuji Vám za rozhovor.**

882 **Pedagog volného času č. 3 (žena)**

T: Co Vás vedlo k tomu, že jste se stala pedagogem volného času?

884 PVČ3: Od dětství jsem byla hudebně a umělecky nadaná. Ve škole jsem byla aktivní, zpívala
jsem, tančila a pořád jsem všechny organizovala. Povahové vlastností mě tedy směřovaly
886 k výběru profese, která tohle všechno obsahuje. To, že jsem se stala tanečním pedagogem, mi
pomohla shoda okolností.

888 **T: Popište náplň Vaší práce ve středisku Tymy.**

PVČ3: Hlavní náplní je vedení tanečních kroužků. Letos jich mám 11 a obsahují různé
890 taneční styly a věkové kategorie. Dále se věnuji organizaci různých akcí pro děti i dospělé.
Účast na tanečních soutěžích a akcích města, letní tábory apod.

892 **T: Co všechno Vás evokuje, když se řekne volný čas dětí a mládeže?**

PVČ3: Je to čas, kdy jsou splněné všechny povinnosti a úkoly, které se týkají školy a rodiny.

894 **T: Co podle Vás dětem a mládeži ve volném čase nejvíce prospívá a proč?**

PVČ3: V dnešní době je největším problémem nedostatečná pohybová aktivita dětí, a tak
896 každá časová aktivita, která obsahuje pohyb je pro ně prospěšná. Dále pak **cílené trávení
času, kde děti mohou hledat svoji identitu**, ať už se jedná o trávení času se stejně
898 založenými dětmi nebo činnosti, které rozvíjí tvořivost, kreativitu nebo jejich talenty.

T: Co podle Vás dětem a mládeži ve volném čase naopak škodí a proč?

900 PVČ3: Všeho s mírou. Pokud děti tráví většinu času na počítači nebo mobilu, souvisí to
s nedostatečnou pohybovou aktivitou a dalšími negativními následky. Také se setkáváme
902 s tím, že děti mají nadbytek řízené činnosti, jako jsou kroužky, pak nemají čas sami na sebe
a působí na ně zbytečně mnoho stresových faktorů. Dítě je přetížené.

904 **T: Jaký je Váš názor na volný čas dětí a mládeže z hlediska jeho užitečnosti
a potřeby?**

906 PVČ3: Volný čas je pro děti velmi důležitý, ale je potřeba hledat rovnováhu v řízené
a neřízené činnosti, popřípadě **vést dítě k tomu, aby si samo dokázalo naplnit čas
908 smysluplnou aktivitou.**

**T: Zamyslete se nad všemi faktory, které mohou ovlivňovat výchovu dětí a mládeže
910 a pokuste se vysvětlit, v čem je volný čas, jako jeden z faktorů, jedinečný oproti ostatním
faktorům.**

912 PVČ3: Do školy děti chodí, protože musí. Úlohy a další věci spojené se školou jsou
povinnosti. Do tanečního, výtvarného nebo sportovního kroužku se děti rozhodnou chodit
914 z vlastní vůle (občas vůle rodičů). **Tato činnost vychází z jejich povahy a svobodného
rozhodnutí, což prospívá vývoji osobnosti.**

916 **T: Pokuste se vysvětlit, v čem se liší organizovaný volný čas dětí a mládeže od
organizovaného volného času dospělých. Dále uveďte, co je společné pro volný čas dětí
918 a mládeže a volný čas dospělých.**

PVČ3: Dítě **chodí do kroužků**, ve kterých vlastně hledá svou identitu, formuje svou osobnost
920 a socializuje se, **což pomáhá dětem při jejich budoucích rozhodnutích, při výběru školy,
práce apod.** Organizovaná činnost pro dospělého znamená spíše relax. Co mají společné, je
922 to, že zabraňuje negativním životním návykům.

T: Jaký je Váš přístup k dětem a mládeži ve Středisku?

924 PVČ3: **Jsem přátelská, ale když vyučuji tak jsem přísná.**

- 926 **T: Jaké výchovné prostředky při výkonu profese uplatňujete a proč právě tyto?**
PVČ3: Umím pochválit, když se dítěti něco zdaří. Naopak jsem přísná, když vidím, že má dítě potenciál, ale nesnaží se. Tyto věci mu říkám upřímně.
- 928 **T: Jak řešíte nespokojenost dětí a mládeže? Uveďte na konkrétních příkladech z Vaší praxe.**
930 PVČ3: Nevím, jak odpovědět.
- 932 **T: Na co kladete největší důraz při volnočasové výchově dětí a mládeže a proč?**
PVČ3: Na růst. Chci, aby děti, které přijdou do kroužku, neustále rostly a zlepšovaly se. Aby byl vidět pokrok v tom, co dělají.
- 934 **T: Jak ovlivňujete chování dětí a mládeže? Uveďte na konkrétních příkladech z Vaší praxe.**
936 PVČ3: Nejvíce vlastním příkladem. Samozřejmě často vysvětluji dětem, jak se mají chovat při různých kulturních akcích, soutěžích apod.
- 938 **T: Jaké faktory ovlivňují Vaši práci? Jak se s nimi vyrovnáváte?**
940 PVČ3: Rodina, psychické a fyzické zdraví, vztahy s kolegy. Tyto faktory mám v pořádku, takže není třeba se s nimi vyrovnávat.
- 942 **T: Co při výkonu své profese, ať již vědomě či nevědomě opomíjíte a proč?**
PVČ3: Snažím se nic neopomíjet. Veškeré věci, týkající se práce se snažím odvádět na 100%.
- 944 **T: S jakými problémy se v práci potýkáte? Jak jim čelíte?**
946 PVČ3: Tato práce je velmi náročná časově i fyzicky. Když člověk nenajde rovnováhu, tak hrozí syndrom vyhoření. Čelím tomu tak, že umím říci "NE". Rozdělují si věci, které jsou podstatné a které podstatné nejsou.
- 948 **T: S kým v rámci své profese spolupracujete a jak?**
950 PVČ3: Základní školy, MKS, město Holešov a různé organizace. Spolupracujeme tím, že pro tyto organizace zprostředkováváme vystoupení a akce.
- 952 **T: Co Vás inspiruje pro práci s dětmi a mládeží ve volném čase a jak se to promítá v praxi?**
PVČ3: Inspiruje mě život okolo mě.
- 954 **T: Jak při výkonu své profese zohledňujete potřeby dětí a mládeže?**
956 PVČ3: Dítě potřebuje lásku, přijetí a seberealizaci. Toto všechno se jim snažím nabídnout.
- 958 **T: Jak vnímáte svůj přínos pro Středisko?**
PVČ3: Doufám, že se mi podařilo vybudovat silné taneční oddělení, které dobře reprezentuje Středisko nejen v kraji ale i široko daleko.
- 960 **T: Jaké nedostatky shledáváte při výkonu profese? Jak jim čelíte?**
962 PVČ3: Jak už jsem zmínila, nedostatek volného času pro sebe.
- 964 **T: Co soudíte o profesi pedagoga volného času na základě vlastních poznatků z každodenní praxe?**
966 PVČ3: Práce pedagoga volného času je náročná, ale krásná. Je to koníček i poslání zároveň. Člověk nikdy nespadne do stereotypu, protože pořád musí vymýšlet nové věci a jít s dobou.
- 968 **T: Jak hodnotíte sebe sama v této pozici?**
PVČ3: Hodně věcí mám za sebou a zároveň ve spoustě věcí se ještě musím zdokonalit.
- 970 **T: Ode mě je to vše. Děkuji Vám za rozhovor.**

Pedagog volného času č. 4 (žena)

- 972 **T: Co Vás vedlo k tomu, že jste se stala pedagogem volného času?**

- 974 PVČ4: Mám pedagogické vzdělání a vzhledem k tomu, že jsem na základní škole měla smlouvu na dobu určitou a ta vypršela, kývla jsem na nabídku paní ředitelky SVČ. Už jsem v SVČ pátý školní rok.
- 976 **T: Popište náplň Vaší práce ve středisku Tmy.**
- 978 PVČ4: Přímá pedagogická (pravidelné kroužky – mám jich 11 – příprava kroužků, realizace) a nepřímá pedagogická práce - organizování akcí, psaní projektů, oslovování sponzorů, PR (psaní článků, starost o web SVČ), zapojování do různých celostátních akcí (Uklid'me Česko, Závody kočárků, Noc s Andersenem,...).
- 980 **T: Co všechno Vás evokuje, když se řekne volný čas dětí a mládeže?**
- 982 PVČ4: Je potřeba, aby děti kvalitně trávily volný čas, ale je třeba jim dát vlastní prostor (ne aby měly tři kroužky denně a žádný prostor pro vlastní seberealizaci).
- 984 **T: Co podle Vás dětem a mládeži ve volném čase nejvíce prospívá a proč?**
- 986 PVČ4: Každému něco jiného - volný čas by měly děti trávit podle svých zájmů a ne představ rodičů. Snažím se u dětí **rozvíjet to, co jim jde, probrat co je trápí** (narážíme na šikanu, nefunkční vztahy v rodině), snažím se dětem **pomáhat v rozvoji osobnosti**.
- 988 **T: Co podle Vás dětem a mládeži ve volném čase naopak škodí a proč?**
- 990 PVČ4: Moc organizovaný čas a kroužky ne podle zájmu dítěte, ale podle preferencí rodičů (často se setkáváme s nenaplněnými ambicemi rodičů).
- 992 **T: Jaký je Váš názor na volný čas dětí a mládeže z hlediska jeho užitečnosti a potřebnosti?**
- 994 PVČ4: **Je potřeba vyplnit volný čas aktivitami, které děti baví a jdou jim.** Na rozdíl od školy, kde musí dělat i to, co je nebaví a nejde jim. V ideálním světě by i ve škole dělaly pouze to, co rozvíjí jejich talent, ale to bohužel nejde. Př: Dítěti nejde angličtina a nebaví ho, za to ho baví matematika. Co udělají rodiče? Místo toho, aby rozvíjeli matematický talent své ratolesti, tak zajistí doučování z angličtiny.
- 998 **T: Zamyslete se nad všemi faktory, které mohou ovlivňovat výchovu dětí a mládeže a pokuste se vysvětlit, v čem je volný čas, jako jeden z faktorů, jedinečný oproti ostatním faktorům.**
- 1000 PVČ4: **Hodně záleží i na tom, aby děti netrávily volný čas podle představ rodičů, ale podle svých představ.** Často rodiče promítají do svých dětí své nenaplněné ambice.
- 1002 **T: Pokuste se vysvětlit, v čem se liší organizovaný volný čas dětí a mládeže od organizovaného volného času dospělých. Dále uveďte, co je společné pro volný čas dětí a mládeže a volný čas dospělých.**
- 1004 PVČ4: Na organizaci volného času dětí se podílejí rodiče, z toho plyne, že ne vždy děti tráví volný čas podle svých představ. Zatímco rodiče o svém volném čase rozhodují sami.
- 1006 **T: Jaký je Váš přístup k dětem a mládeži ve Středisku?**
- 1008 PVČ4: Já doufám, že příkladný.
- 1010 **T: Jaké výchovné prostředky při výkonu profese uplatňujete a proč právě tyto?**
- 1012 PVČ4: Na začátku **stanovím pravidla a důsledně dodržuji jejich plnění.** Občas i metodu cukru a biče (za splnění povinností odměna formou výletu).
- 1014 **T: Jak řešíte nespokojenost dětí a mládeže? Uveďte na konkrétních příkladech z Vaší praxe.**
- 1016 PVČ4: U každého jinak. Kroužky jsou dobrovolné, takže pokud jsou děti nespokojené, mají volbu navštěvovat jinou aktivitu. **Nespokojenosti se snažím předcházet nabídkou atraktivních aktivit, aby je to pokaždé bavilo.** Někdy je to ale těžké, zvláště když mi děti chodí do kroužku čtvrtý či pátý rok.
- 1018 **T: Na co kladete největší důraz při volnočasové výchově dětí a mládeže a proč?**
- 1020 PVČ4: Na slušnost, ohleduplnost, toleranci, a **aby se něco dětí naučily, aby jim kroužek pomohl i ve škole.** Proč? Protože to považuji za důležité.

- 1022 **T: Jak ovlivňujete chování dětí a mládeže? Uved'te na konkrétních příkladech z Vaší praxe.**
- 1024 PVČ4: Příkladem. Stejně jako u svých vlastních dětí.
- T: Jaké faktory ovlivňují Vaši práci? Jak se s nimi vyrovnáváte?**
- 1026 PVČ4: Jsou to faktory pozitivní (dělám, co mne baví, na spoustu aktivit si můžu brát své děti) i negativní (stres, přesčas v práci, kladení velkých nároků na člověka, někdy **jsme nuceni**
- 1028 **dělat něco, co je nám proti srsti**).
- T: Co při výkonu své profese, ať již vědomě či nevědomě opomíjíte a proč?**
- 1030 PVČ4: Nevím, to by museli říct jiní. Ale určitě opomíjím sebe, nemám vůbec čas na odreagování. **Nemám žádný volný čas.** Buď mám povinnosti v práci, nebo doma.
- 1032 **T: S jakými problémy se v práci potýkáte? Jak jim čelíte?**
- PVČ4: S různými. Jak to jde.
- 1034 **T: S kým v rámci své profese spolupracujete a jak?**
- PVČ4: S MŠ, ZŠ, SŠ, kulturními organizacemi měst a obcí, vedením měst a obcí,...
- 1036 **T: Co Vás inspiruje pro práci s dětmi a mládeží ve volném čase a jak se to promítá v praxi?**
- 1038 PVČ4: Inspirace jsou různé, hodně hledám na internetu.
- T: Jak při výkonu své profese zohledňujete potřeby dětí a mládeže?**
- 1040 PVČ4: Potřeby dětí a mládeže jsou na prvním místě, kvůli nim tuto práci děláme.
- T: Jak vnímáte svůj přínos pro Středisko?**
- 1042 PVČ4: Každý je nahraditelný a já nejsem výjimka.
- T: Jaké nedostatky shledáváte při výkonu profese? Jak jim čelíte?**
- 1044 PVČ4: Málo času na přípravu, spousta akcí, kvantita převyšuje kvalitu. Moc se to u nás ve středisku hrne, v jiných střediscích takový firmol nemají.
- 1046 **T: Co soudíte o profesi pedagoga volného času na základě vlastních poznatků z každodenní praxe?**
- 1048 PVČ4: Je velmi důležitá.
- T: Jak hodnotíte sebe sama v této pozici?**
- 1050 PVČ4: Je to práce, která mne naplňuje a jde mi.
- T: Ode mě je to vše. Děkuji Vám za rozhovor.**